

EUROJUST
VÝROČNÍ ZPRÁVA
2011

Budova Eurojustu Arc

OBSAH

POZNÁMKA K ROZHODNUTÍ O EUROJUSTU.....	6
SEZNAM ZKRATEK	7
SLOVO ÚVODEM.....	8
SHRNUTÍ	11
1 OPERATIVNÍ ČINNOST.....	13
1.1 Úvod.....	13
1.2 Případy justiční spolupráce Eurojustu	13
1.2.1 Problémy a osvědčené postupy v případech Eurojustu	13
1.2.2 Koordinační schůzky	15
1.2.3 Koordinační centra.....	16
1.2.4 Články 6 a 7 Rozhodnutí o Eurojustu	17
1.2.5 Úmluvy o vzájemné právní pomoci.....	19
1.2.6 Problematika shromažďování a přípustnosti důkazů.....	19
1.2.7 Předcházení a řešení kompetenčních sporů	21
1.2.8 Předávání trestních řízení	21
1.2.9 Výměna informací z rejstříků trestů	22
1.2.10 Evropské zatýkácí rozkazy	23
1.2.11 Příkazy k zajištění.....	26
1.2.12 Konfiskace a odčerpávání výnosů z trestné činnosti	27
1.2.13 Sledované zásilky	28

1.3 Justiční spolupráce v prioritních oblastech trestné činnosti.....	30
1.3.1 Terorismus	30
1.3.2 Obchodování s drogami.....	30
1.3.3 Obchodování s lidmi.....	31
1.3.4 Podvody	32
1.3.5 Korupce	34
1.3.6 Počítačová kriminalita	34
1.3.7 Legalizace výnosů z trestné činnosti.....	35
1.3.8 Jiné aktivity spojené s organizovaným zločinem.....	37
1.4 Společné vyšetřovací týmy.....	39
1.5 Případy Eurojustu zahrnující třetí státy	42

2 VZTAHY S ORGÁNY EU A PARTNERY..... 45

2.1 Vztahy s orgány EU.....	45
2.1.1 Evropský parlament.....	45
2.1.2 Rada Evropské unie	45
2.1.3 Evropská Komise	46
2.2 Síť odborníků	46
2.2.1 Evropská justiční síť.....	47
2.2.2 Sekretariát sítě pro SVT	47
2.2.3 Síť pro vyšetřování zločinů genocidia.....	47
2.2.4 Evropská justiční vzdělávací síť.....	48
2.2.5 Poradní fórum	48
2.3 Agentury a orgány EU	49
2.3.1 Europol	49
2.3.2 OLAF	51
2.3.3 Frontex	51

2.3.4	CEPOL	52
2.3.5	Ředitelé agentur v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí.....	53
2.4	Vztahy mimo Evropskou unii	53
3	ROZHODNUTÍ O EUROJUSTU, BUDOUCNOST A ADMINISTRATIVNÍ VÝVOJ	55
3.1	Implementace Rozhodnutí Rady o posílení Eurojustu	55
3.2	Pracovní skupina o budoucím vývoji Eurojustu	58
3.3	Administrativní vývoj	58
3.4	Veřejný přístup k dokumentům Eurojustu	60
4	NÁVAZNOST NA ZÁVĚRY RADY EU	63
	PŘÍLOHY	69
Graf 1	– Vývoj případů v letech 2002-2011	69
Graf 2	– Bilaterální/multilaterální případy	70
Graf 3	– Otevřené a uzavřené případy v letech 2003-2011.....	71
Graf 4	– Klasifikace případů	72
Graf 5	– Prioritní oblasti trestné činnosti v případech Eurojustu.....	73
Graf 6	– Prioritní oblasti trestné činnosti a ostatní typy trestné činnosti v případech Eurojustu	74
Graf 7	– Případy řešené Eurojustem, dožadující státy	75
Graf 8	– Případy řešené Eurojustem, dožádané státy.....	76
Graf 9	– Případy řešené na koordinačních schůzkách	77
Graf 10	– Koordinační schůzky, dožadující státy.....	78
Graf 11	– Koordinační schůzky, dožádané státy	79

Poznámka k Rozhodnutí o Eurojustu

Rozhodnutí o Eurojustu – Rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti, naposledy novelizováno Rozhodnutím Rady č. 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu, bude v této zprávě uváděno jako „Rozhodnutí o Eurojustu“.

Konsolidované znění Rozhodnutí o Eurojustu vyhotovené Generálním sekretariátem Rady je pro informační účely k dispozici na webových stránkách Eurojustu www.eurojust.europa.eu.

Seznam zkratek

AWF	Analytický pracovní svazek
CEPOL	Evropská policejní akademie
CMS	Elektronický rejstřík případů
COSI	Stálý výbor pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti
EJN	Evropská justiční síť
ENCS	Národní koordinační systém Eurojustu
EVP	Evropský vyšetřovací příkaz
EZR	Evropský zatýkácí rozkaz
Frontex	Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie
OCTA	Hodnocení hrozby organizovaného zločinu
OLAF	Evropský úřad pro boj proti podvodům
SSK	Systém stálé koordinace
SVT	Společné vyšetřovací týmy
TE-SAT	Zpráva o stavu a vývoji terorismu v EU
THB	Obchodování s lidmi
VPP	Vzájemná právní pomoc

Slovo úvodem

Představujeme Vám desátou výroční zprávu Evropské jednotky pro justiční spolupráci. V roce 2011 se významně rozvinula asistence Eurojustu v operativní boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti. V porovnání s rokem 2010 došlo pouze k malému nárůstu případů, jenž členské státy postoupily Eurojustu. Došlo však k výraznému nárůstu koordinačních aktivit Eurojustu.

V rámci koordinačních schůzek se odborníci z Eurojustu setkávali spolu se svými protějšky z členských států a institucí Evropské unie. Schůzky napomohly účinnému rozhodování o tom kdy, kde a jak by měly policejní a justiční orgány zasahovat proti skupinám organizovaného zločinu v přeshraničních případech. Užitečnost těchto schůzek pro odborníky v členských státech je prokazována 40 % nárůstem jejich počtu v roce 2011. Dané je však zároveň varováním, že hrozba přeshraniční trestné činnosti se nesnížila. Poprvé tyto schůzky koordinovaly více než 200 případů.

V roce 2011 došlo rovněž k významnému rozvoji koordinačních schůzek, což se projevilo zřízením tzv. koordinačních center. Pokud se na koordinační schůzce rozhodne o konkrétním datu pro konání operativní činnosti v členském státě, odborníci z Eurojustu jsou nyní připraveni asistovat svým kolegům z členských států i EU v zabezpečeném koordinačním centru. Když nastane den realizace případu, mohou zástupci Eurojustu z těchto center asistovat při řešení otázek, jako jsou přípustnost důkazů v různých jurisdikcích či sepsání návrhu evropského zatýkacího rozkazu a jiných žádostí o právní pomoc. V loňském roce bylo v Eurojustu zřízeno sedm koordinačních center zabývajících se trestnou činností sahající od obchodování s lidmi přes obchodování s drogami až po závažné podvody. Toto bylo učiněno i navzdory skutečnosti, že mnoho členských států ještě neimplementovalo ustanovení konsolidovaného Rozhodnutí o Eurojustu.

Další důležitý aspekt koordinační práce Eurojustu v roce 2011 lze spatřovat ve společných vyšetřovacích týmech (SVT). Zprvu brány jako byrokratické, dnes jsou SVT akceptovány jako užitečný nástroj boje proti přeshraniční trestné činnosti. Vytváří rámec, v němž mohou společně pracovat specialisté z různých států bez obtíží a průtahů spojených s užíváním tradičních forem mezinárodní justiční spolupráce. V roce 2011 se Eurojust stal sídlem Sekretariátu sítě SVT. Během tohoto roku byli státní zástupci, soudci i policisté Eurojustu zapojeni do 30 týmů.

Došlo rovněž k posunu v otázce zázemí pro koordinovanou činnost. Bylo dosaženo dohody s Nizozemskem a orgány EU ohledně stavby nové budovy Eurojustu, což umožní veškerému našemu personálu organizace pracovat společně oproti dosavadním dvěma pracovištím. Dokončení stavby se očekává v roce 2015. Další výhodou nové budovy bude bližší umístění Eurojustu k jeho hlavní partnerské organizaci na úrovni EU, a to Europolu, což lze považovat za konkrétní reakci na potřeby koordinovaného postupu proti kriminálním strukturám ohrožujícím občany Evropské unie.

Výroční zpráva za rok 2011 pokračuje v operativním zaměření předchozích zpráv. Doufám, že poskytne užitečný přehled o působení Eurojustu při potírání přeshraniční trestné činnosti.

Aled Williams

ALED WILLIAMS
Prezident Eurojustu

Kolegium národních členů Eurojustu, únor 2012

Sedící zleva doprava:

Elena Dinu, Rumunsko; Mariusz Skowroński, Polsko; Malči Gabrijelčič, Slovinsko; Gunars Bundzis, Lotyšsko; Michèle Coninx, Belgie, viceprezidentka; Aled Williams, Spojené království, prezident; Raivo Sepp, Estonsko, viceprezident; Ilona Lévai, Maďarsko; Lampros Patsavellas, Řecko; Donatella Frendo Dimech, Malta; Juan Antonio García Jabaloy, Španělsko

Stojící zleva doprava:

Harri Tiesmaa, Finsko; Ingrid Maschl-Clausen, Rakousko; Jesper Hjortenberg, Dánsko; Francesco Lo Voi, Itálie; Laima Čekelienė, Litva; Ladislav Hamran, Slovensko; Carlos Zeyen, Lucembursko; Mariana Lilova, Bulharsko; Ola Laurell, Švédsko; Robert Sheehan, Irsko; João Manuel Da Silva Miguel, Portugalsko; Hans-Holger Herrfeld, Německo; Lukáš Starý, Česká republika; Sylvie Petit-Leclair, Francie; Marc van Erve, Nizozemsko; Katerina Loizou, Kypr

Shrnutí

Počet případů týkajících se boje proti závažné přeshraniční trestné činnosti, které členské státy postoupily Eurojustu, mírně stoupl v porovnání s minulým rokem, a to z 1421 na 1441.

Koordinační role Eurojustu se výrazně posílila:

- Počet případů, při nichž došlo ke koordinačním schůzkám Eurojustu, se zvýšil v porovnání s minulým rokem ze 140 na 204;
- 80 % koordinačních schůzek se týkalo „trestných činů v prioritních oblastech pro EU“ (vyjmenovány níže);
- Téměř 70 % koordinačních schůzek zahrnovalo tři a více členských států;
- Sedm koordinačních center poskytovalo podporu v reálném čase operacím v členských státech;
- Europol se zúčastnil 89 koordinačních schůzek Eurojustu.

Osm prioritních oblastí trestné činnosti pro EU stanovených Radou se následujícím způsobem (v sestupném pořadí) odrazilo v práci Eurojustu na svých případech: obchodování s drogami, podvody, jiné aktivity spojené s organizovaným zločinem, legalizace výnosů z trestné činnosti, obchodování s lidmi, terorismus, korupce a počítačová kriminalita.

V roce 2011 narostla úloha Eurojustu v oblasti společných vyšetřovacích týmů (SVT):

- S pomocí Eurojustu vzniklo 33 nových SVT;
- Státní zástupci, soudci a policisté z Eurojustu se účastnili 29 SVT;
- Eurojust posuzoval a z rozpočtu Komise financoval SVT zahrnující 16 členských států.

Deset členských států dokončilo ke konci roku 2011 opatření nezbytná ke sladění

svých národních právních řádů s konsolidovaným Rozhodnutím o Eurojustu.

V roce 2011 činil rozpočet Eurojustu 31,7 mil EUR. Eurojust vyčerpal 95,6 % svého rozpočtu.

V roce 2011 v Eurojustu pracovalo 269 osob, z toho:

- 42 státních zástupců, soudců či policejních důstojníků odpovídajících pravomocí vyslaných členskými státy, jimž asistovalo 15 vyslaných národních expertů;
- 210 osob bylo zaměstnáno podle Služebního řádu EU, jimž asistovali dva vyslaní národní experti.

S Nizozemskem jako hostitelským státem a s institucemi EU zajišťujícími rozpočet byla dosažena dohoda o novém sídle Eurojustu v roce 2015.

V prostorách Eurojustu byly v roce 2011 zřízeny sekretariáty jak pro SVT, tak pro Síť pro vyšetřování zločinů genocidia.

1 Operativní činnost

1.1 Úvod

Priority Eurojustu pro rok 2011 byly přijaty s ohledem na vyhodnocení Rady o hrozbách trestné činnosti pro občany EU. Mezi tyto druhy „prioritních trestných činů EU“ označených Radou EU patří terorismus, obchodování s drogami, obchodování s lidmi (THB), podvod, korupce, počítačová kriminalita, legalizace výnosů z trestné činnosti a další aktivity spojené s organizovaným zločinem. Níže jsou uvedeny informace o případech řešených Eurojustem týkajících se těchto trestných činů a to včetně problémů, jakož i zjištěných osvědčených postupů a poznámek o související strategické činnosti.

V roce 2011 vyřídil Eurojust žádosti o asistenci členských států v 1441 registrovaných případech. Dvě třetiny žádostí se týkaly „trestných činů v prioritních oblas-

tech pro EU“. Zbylé žádosti zahrnovaly závažné trestné činy jako vraždu, znásilnění a loupež. Detailní statistiky řešených případů a zapojení členských států jsou uvedeny v příloze.

Ačkoli celkový počet žádostí o asistenci Eurojustu byl v roce 2011 téměř identický s rokem 2010, počet setkání za účelem koordinace činnosti justičních a policejních orgánů se významně zvýšil. Počet případů, kde došlo ke koordinacím schůzek, vzrostl na 204, což znamená oproti roku 2010 nárůst o 44 % (kdy bylo řešeno 141 takových případů). Přibližně 70 % koordinacím schůzek zahrnovalo tři a více států a 80 % se týkalo trestných činů v prioritních oblastech.

V roce 2011 rovněž vzrostlo zapojení Eurojustu při zřizování SVT (více k tomu v kapitole 1.4).

1.2 Případy justiční spolupráce Eurojustu

Činnost Eurojustu je převážně operativní a týká se řešení problémů v případech závažné přeshraniční trestné činnosti, které mohou být čistě praktické, jindy vyplývající ze specifík národních jurisdikcí. Při práci na případech byly identifikovány následující překážky a některé osvědčené postupy.

1.2.1 Problémy a osvědčené postupy v případech Eurojustu

Přetrvávajícím problémem nadále zůstávají průtahy při vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc, k čemuž dochází z různých důvodů. V některých případech je z důvodu nedostatečných právních a skutkových náležitostí relevantních podkladů odložen výkon žádosti o právní po-

moc v jednom členském státě do doby, než druhý členský stát poskytne dodatečné informace a vysvětlení. V jiných případech byly průtahy způsobené okolnostmi, jako jsou neexistence centrálních registrů umožňujících rychlou identifikaci bankovních účtů a jiného majetku; jindy zase mohlo dojít k průtahy v situaci, kdy žádost o právní pomoc je nesprávně adresovaná z důvodu špatné identifikace příslušného příjemce. V některých případech nemá jednoduše právní pojem v jedné jurisdikci přímý ekvivalent v jiné. Výkon žádostí byl rovněž ztěžován problematickým překladem z právního i jazykového hlediska.

Objevily se rovněž nejasnosti plynoucí z rozdílných definic trestných činů. V tomto ohledu byl Eurojust schopen usnadnit dialog mezi dožadujícími a dožádanými státy a asistovat při vyjasňování definic trestných činů v příslušných jurisdikcích.

Eurojust opakovaně, často v časové tísní, asistoval při řešení obtížných situací, např. při sestavování a doručování žá-

Koordinační schůzka s 14 členskými státy, Norskem, Chorvatskem, USA a Europolem

dostí o právní pomoc, při identifikaci příslušných národních orgánů a poradenství ohledně přípustnosti důkazů v dožadujících a dožádaných zemích. Jeho včasné zapojení u složitých případů vedlo k tomu, že problémy týkající se právních a skutkových otázek byly identifikovány včas tak, že bylo možné přijmout příslušná opatření. Význam včasného dialogu mezi Eurojustem a justičními a policejními orgány členského státu není třeba příliš zdůrazňovat. Jednalo se o celou paletu nástrojů počínaje řešením velmi praktických a okamžitých problémů v konkrétních případech a konče úvahami o taktických a strategických úkolech probíraných na seminářích zaměřených na problematiku řešení případů.

Z obecnějšího hlediska Eurojust usnadňoval výměnu informací prostřednictvím dvou konkrétních nástrojů: koordinačních schůzek a SVT. Tím, že umožnil setkávání specialistů a podporoval výměnu informací o případech, přispěl Eurojust k posilování pracovních vztahů mezi odborníky z členských států a institucí EU.

1.2.2 Koordinační schůzky

Jak již bylo uvedeno, Eurojust pořádal v roce 2011 koordinační schůzky ve 204 případech, což představuje významný nárůst oproti předešlému roku. Tyto schůzky představují nadále značnou přidanou hodnotu pro příslušné národní orgány v přeshraničních případech. Usnadnily účinnou a včasnou výměnu informací, vedly k vyřešení praktických i právních problémů a pomohly vybudovat důvěru mezi příslušnými orgány v různých členských státech. Rovněž používání videokonferencí během koordinačních schůzek, v případech, kdy nebylo možné umožnit setkání příslušných stran s ohledem na nedostatek času, napomohlo při řešení problémů a to přesto, že se nejedná o nejvhodnější způsob komunikace.

Během koordinačních schůzek došlo často k uzavření dohod, jak postupovat v jednotlivých případech, přičemž Eurojust dále sledoval, jak jsou tyto plněny národními orgány. K nejdůležitějším dohodám učiněným během koordinačních schůzek pa-

První koordinační centrum

třily dohody o zřízení SVT. Koordinačních schůzek se kromě zástupců členských států účastnili v případě potřeby i představitelé třetích států a orgánů EU jako Europol a OLAF. Třetí státy se účastnily 45 koordinačních schůzek, Europol 89 a OLAF 8.

Eurojust pomáhal Itálii a Nizozemsku při operaci, jejímž cílem bylo zatknout jednu z nejhledanějších osob v Itálii, která patřila ke klanu *Polverino* organizované zločinecké skupiny Camorra sídlící v Neapoli. Klan *Polverino* byl shledán zodpovědným za pašování enormního množství drog ze Španělska do Itálie, vraždy, převaděčství, nezákonné držení zbraní, legalizaci výnosů z trestné činnosti přes komerční sektor a další trestnou činnost. Akce s cílem tuto osobu zatknout začala již dříve v roce 2011, kdy avšak tato při zátahu jiné mezinárodní policejní operace proti klanu *Polverino* unikla. Dalších čtyřicet členů gangu však bylo zatčeno v Itálii a ve Španělsku.

Stopa byla objevena v Zeewolde. Italská a nizozemská policie a soudní orgány si na koordinační schůzce Eurojustu vyměnily informace a naplánovaly zatčení. Za účelem usnadnění hladkého průběhu operace se projednávaly a objasňovaly prak-

tické detaily vydání evropského zatýkacího rozkazu a dalších nezbytných úkonů vyšetřování požadovaných v rámci žádosti o právní pomoc.

Italští *Carabinieri* spolu s nizozemskou zvláštní policejní jednotkou vpadli do vily, kde hledaná osoba žila pod falešným jménem se svou partnerkou. Během operace policejní orgány zajistily padělaný pas, 20 000 EUR a fotografie zobrazující uprchlou osobu s hlavou klanu *Polverino*.

Koordinace Eurojustu byla základem pro úspěšné provedení operace představující důležitý krok v boji proti klanu *Polverino*, jenž byl od roku 2007 veden neapolským úřadem Antimafia za cenné spolupráce španělské *Guardia Civil* a nizozemských zvláštních policejních sil. Výměna informací během několika koordinačních schůzek Eurojustu, jež byly poté analyzovány, napomohla identifikovat vůdčí strukturu organizované zločinecké skupiny.

1.2.3 Koordinační centra

V roce 2011 došlo k výraznému posílení koordinačních nástrojů Eurojustu. Za účelem zvýšení operativní podpory během realizace plánovaných úkonů v různých členských státech začal Eurojust používat koordinační centra. Technická zařízení dostupná v koordinačních centrech umožnila Eurojustu zabezpečené spojení v reálném čase se státními zástupci, soudci a policisty v dotčených státech. Ačkoliv k operativním akcím docházelo v členských státech a zabavování majetku a zadržování osob vedlo k novému vyšetřování, Eurojust byl schopen poskytovat okamžité informace k urgentním dotazům ohledně návrhů evropských zatýkacích rozkazů (EZR) či náležitostí skutkových i právních, nutných k vydání příkazu k domovní prohlídce či obstarání bankovního účtu.

Vedle toho se urychlila komunikace mezi národními justičními orgány provádějícími operativní činnost tak, aby mohly být výsledky a jejich dopady v členských státech okamžitě sděleny do centra, což

umožňovalo koordinaci v reálném čase se zapojením všech dotčených orgánů.

V některých případech byla tyto centra zřízena ve velmi krátkém čase, v jednom případě během tří hodin, což demonstruje schopnost Eurojustu okamžitě reagovat na operativní potřeby soudů a státních zastupitelství v členských státech.

V roce 2011 bylo zřízeno sedm koordinačních center, a to v případech obchodování s drogami, legalizace výnosů z trestné činnosti, pašování tabákových výrobků, podvodu a obchodování s lidmi.

1.2.4 Články 6 a 7 Rozhodnutí o Eurojustu

Podle článku 6 a 7 Rozhodnutí o Eurojustu mají národní zastoupení jednotlivě a Kolegium jako celek pravomoc vydávat příslušným národním orgánům doporučení týkající se případů. Tato doporučení mohou být cenným nástrojem ke zlepšení justiční spolupráce a odrazem neustálého dialogu o všeobecných otázkách práce na

Namátková kontrola francouzských celních orgánů v roce 2010 odhalila ve španělském vozidle velké množství bankovek nesoucích silné stopy po kokainu. Pátrání ukázalo, že řidič vozidla byl napojen na skupinu organizovaného zločinu působící ve Francii, Belgii, Německu, Španělsku a Nizozemsku. Jelikož šlo o komplikované vyšetřování, byl kontaktován Eurojust a navržen den společné realizace, jež bude řízena koordinačním centrem.

V červnu 2011 tak bylo zřízeno koordinační centrum v Eurojustu. Bylo napojeno na justiční orgány z pěti členských států a mělo k dispozici cennou

asistenci z mobilní kanceláře Europolu. To umožnilo přenos v reálném čase a koordinaci informací poskytovaných mezi vyšetřujícími a justičními orgány stejně jako analýzy získaných dat po provedení zatčení a prohlídek. Bylo zatčeno devět podezřelých a provedeno deset souběžných prohlídek v různých členských státech. Bylo zajištěno velké množství důkazů, majetku a materiálu na výrobu drog. Byly vydány Evropské zatýkácí rozkazy proti státním příslušníkům Německa, Kolumbie, Libanonu a Turecka podezřelým z aktivní účasti na této rozsáhlé a vysoce organizované zločinecké skupině.

případech, vedeného mezi národními členy Eurojustu a jejich národními orgány.

V roce 2011 proběhl dialog mezi justičními a policejními orgány formou formálních i neformálních výměn informací. Postup podle článku 6 může být iniciován několika způsoby. V některých případech následuje po neformální debatě a jednání s národními orgány, jindy na zákla-

dě identifikace otázek, jež vyplynuly z koordinačních schůzek, nebo jednoduše na základě informací poskytnutých dožadujícím orgánem v žádosti o právní pomoc.

S ohledem na důležitost neformálních kontaktů podle článků 6 a 7 dochází k formálnímu podávání žádostí v souladu s těmito ustanoveními pouze v případě, kdy následný přezkum rozhodnutí vyžadují

procedurální opatření v konkrétních členských státech. Během roku 2011 bylo zaregistrováno 14 formálních žádostí podle článku 6 Rozhodnutí o Eurojustu, z nichž některé jsou uvedeny níže:

Žádost o vedení vyšetřování nebo stíhání určitých činů – článek 6 odst. 1 písm. a) bod i)

Národní členové Eurojustu podali podle článku 6 odst. 1 písm. a) bod i) šest žádostí. V jednom případě italské národní zastoupení požádalo své národní orgány, aby zvážily převzetí vyšetřování nad případem obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování, zahájeného ve Francii. Tato žádost vedla k zahájení vícestranného vyšetřování, do něhož se zapojila Česká republika, Irsko, Itálie a Evropol.

Ve třech případech týkajících se legalizace výnosů z trestné činnosti požadoval Eurojust po příslušné italské prokuratuře, aby jednala na základě informací poskytnutých portugalskými a německými orgány. K žádostem došlo rovněž v případech

převaděčství napojeného na organizovanou trestnou činnost zahrnující Německo, Rakousko, Řecko, Itálii a Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii (FYROM) a v případě pašování cigaret. Italské orgány ve všech případech zahájily trestní stíhání. Jeden z případů je uveden v podkapitole 1.3.7.

Žádost příslušných orgánů o souhlas s tím, že jeden z nich je schopen vést lépe vyšetřování nebo stíhání určitých činů – článek 6 odst. 1 písm. a) bod ii)

V jednom případě žádalo národní zastoupení Eurojustu jednoho členského státu své orgány o vedení vyšetřování a stíhání ve vztahu k určitým okolnostem případu podvodu. Příslušný národní orgán se řídil doporučením Eurojustu.

Žádost příslušných orgánů o koordinaci příslušných orgánů dotčených členských států – článek 6 odst. 1 písm. a) bod iii)

Tři formální žádosti, po nichž následovalo zahájení vyšetřování, byly podány podle

článku 6 odst. 1 písm. a) bod iii). Italské národní orgány byly požádány o zajištění koordinace jejich probíhajícího řízení s dalšími členskými státy (Belgií, Bulharskem a Německem) ohledně francouzského případu pašování cigaret. K podobné iniciativě došlo v případě daňového podvodu a legalizace výnosů z trestné činnosti zahrnujícího osm italských orgánů a Nizozemsko. Proběhla koordinovaná realizace se souhlasem nizozemských orgánů a bylo provedeno několik úspěšných domovních prohlídek. Třetí žádost vedla k zahájení vyšetřování případu obchodování s drogami.

Žádost o poskytnutí informací národním členům, které jsou nezbytné k plnění jejich úkolů – článek 6 odst. 1 písm. a) bod v)

Schopnost Eurojustu rychle a efektivně přijímat a předávat informace je nezbytným předpokladem pro úspěšné vyšetřování přeshraniční trestné činnosti a představuje rovněž jeho ústřední činnost. Do případů formálně zaregistrovaných podle článku 6 patří tři žádosti o výměnu informací. V lotyšském případě vyšetřování korupce

se španělské národní zastoupení dotazovalo národních justičních orgánů, kdo je příslušným orgánem pro výměnu informací a zajištění koordinace. Další případ mezi Rumunskem a Itálií se týkal obvinění z padělání peněz a platebních prostředků. Třetí žádost se týkala případu podvodu, jehož vyšetřování bylo zahájeno v Rakousku, a které italské národní zastoupení následně postoupilo svým příslušným orgánům.

Žádosti o přijetí jakýchkoliv jiných opatření, která jsou odůvodněná pro vyšetřování nebo stíhání – článek 6 odst. 1 písm. a) bod vii)

Na základě výše uvedeného ustanovení Eurojust žádal italské orgány, aby zvážily dočasné pozastavení vyšetřování případu falšování a organizované trestné činnosti.

1.2.5 Úmluvy o vzájemné právní pomoci

Úmluva o vzájemné právní pomoci z roku 2000 společně s Protokolem z roku 2001 a Úmluva o vzájemné pomoci ve věcech

trestních z roku 1959 s jejími protokoly (dále jen „Úmluvy VPP“) nadále zůstávají nejdůležitějším právním rámcem pro justiční spolupráci v rámci Evropské unie. Obecně je jejich aplikace hodnocena pozitivně, přesto byly identifikovány přetrvávající potíže. Ne všechny členské státy totiž implementovaly Úmluvu VPP z roku 2000, kdy za takové situace může docházet k problémům při používání důležitých nástrojů justiční spolupráce, jako jsou videokonference a SVT. Další problémy při aplikaci těchto úmluv o právní pomoc mohou plynout z neexistence lhůt pro vyřízení žádostí, jakož i z nedostatku informací o stavu vyřizovaných žádostí. Eurojust byl často žádán o poskytnutí asistence při řešení těchto problémů.

Jako velmi pozitivní se ukázala praxe, kdy Eurojust asistuje již v přípravné fázi, a to v podobě navázání neformálního kontaktu jak s dožadujícím, tak s dožádaným orgánem za účelem upřesnění žádosti před jejím formálním předáním, díky čemuž se významně zvyšuje pravděpodobnost jejího rychlého vyřízení.

1.2.6 Problematika shromažďování a přípustnosti důkazů

Eurojust má značnou zkušenost s řešením opakujících se problémů v přeshraniční justiční spolupráci, spočívajících v odlišných pravidlech pro přípustnost a poskytování důkazů a informací v národních jurisdikcích. Potíže při shromažďování, výměně a přijímání důkazů působila kupříkladu odlišnost v pravidlech pro odposlechy a výsledky svědků. Obdobné problémy se vyskytly při využívání videokonferencí, tajných agentů a při odběru vzorků DNA.

Rovněž praktické problémy spjaté s překlady a předáváním důkazů nadále ztěžují justiční spolupráci mezi členskými státy. Příkladem lze uvést koordinační schůzku, na které došlo k dohodě o využití odposlechů. Odposlechy sice byly provedeny, ale podle národní právní úpravy jednoho členského státu byly tyto klasifikovány jako tajně pořízený důkaz, tudíž nebylo možné předat záznamy o uskutečněném odposlechu do jiného členského státu

Otázky řešení kompetenčních sporů a využití SVT se vyskytly v jednom z nejsložitějších případů Eurojustu v oblasti obchodování s drogami, který vedl k zabavení kokainu v hodnotě přes 400 milionů eur a k zatčení 30 členů organizované zločinecké skupiny.

Organizovaná zločinecká skupina pašovala tuny kokainu z Jižní Ameriky do Evropy a výnosy legalizovala v mnoha bankovních institucích. Vyšetřování ve Švédsku, které začalo v roce 2008, odhalilo mezinárodní rozměry případu, který se dotkl jiných členských států, a to Francie a Španělska, jakož i států mimo Evropskou unii, a to Kolumbie, USA, Švýcarska, Venezuely, Izraele a Andorrey.

Kvůli složitosti případu byl Eurojust požádán o poskytnutí asistence. Po uspořádání koordinační schůzky v Haagu byl vytvořen SVT, který byl podporován z Projektu financování SVT. Prvním úspěchem SVT bylo zajištění 1,4 tuny kokainu na palubě 15 metrové plachetnice plovoucí v evropských vodách, přičemž asistence Eurojustu spočívala v poskytnutí odborné rady ohledně zákonnosti zadržení na moři. Právní rámec SVT umožnil provedení rychlé výměny informací bez provádění zdlouhavých řízení dle úmluv o

právní pomoci, což se prokázalo klíčovým pro operativní úspěch případu (asistenci poskytli také Nizozemsko, Malta, Velká Británie, Estonsko, Kypr a Německo).

Vyšetřování trvající přes tři roky podpořilo 13 koordinačních schůzek v Eurojustu, z nichž mnohé zahrnovaly asistenci Europolu. Schůzky napomohly vyřešení praktických záležitostí ve vyšetřování a především pak těch, jež se vztahovaly k možným kompetenčním sporům. Bylo dosaženo dohody ohledně toho, kde se má vést trestní stíhání, načež Kolumbie vydala vůdce zločinecké skupiny do Švédska.

Operace skončila zatčením 30 členů organizované zločinecké skupiny po celém světě. Na základě zásahu španělských a švédských orgánů byly zmrazeny bankovní účty jakožto součást vyšetřování legalizace výnosů z trestné činnosti a přibližně 6 milionů EUR, reinvestovaných do nemovitostí, diskotéky a jiných legálních obchodů, luxusních vozidel a lodí, bylo zabráno v pěti různých zemích. Síť patrně investovala a utratila přinejmenším 12 milionů EUR. Celkový objem zabaveného kokainu má na trhu cenu přibližně 416 milionů EUR.

před zahájením soudního řízení. Díky zapojení Eurojustu došlo k vyjmutí tohoto důkazu z režimu utajení a jeho následnému předání.

Eurojust se snažil řešit tyto problémy nejen v jednotlivých případech, ale také svou účastí při projednávání reformy systému přeshraničního získávání důkazů,

jako např. návrhu evropského vyšetřovacího příkazu (EVP). Stanovisko Eurojustu k tomuto návrhu bylo publikováno jako dokument Rady ze dne 4. března 2011

(6814/11). Bližší detaily jsou popsány v kapitole 2.1.

1.2.7 Předcházení a řešení kompetenčních sporů

Eurojust formálně využil svých pravomocí k tomu, aby pomohl k předcházení a vyřešení kompetenčních sporů v několika případech. Vystupujíc jako Kolegium, vydal Eurojust od roku 2002 tři doporučení pro orgány členských států v otázkách kompetenčních sporů, z nichž všechna byla přijata. Nicméně, častějšími jsou situace, kdy případ podléhá jurisdikci dvou nebo více členských států v souladu s jejich národním právem. Eurojust často napomáhal vyřešení souvisejících problémů, aniž by bylo nutné zaregistrovat formální žádost vůči členskému státu.

Koordinační schůzky se také osvědčily jako praktický a užitečný nástroj umožňující včasné projednání a dosažení dohody mezi příslušnými orgány, zúčastněnými v paralelních vyšetřováních.

Případ obchodování s lidmi z roku 2011 poukazuje na to, jak lze překonat potencionální konflikt jurisdikcí za využití asistence Eurojustu. Případ se týkal obchodování s romskými ženami z České republiky do Velké Británie, kdy byly nuceny k prostituci. Za účelem zajištění koordinovaného vyšetřování byl zřízen SVT. Během schůzek v Eurojustu byly řešeny otázky, jak shromáždit přípustné důkazy a která jurisdikce je nejvhodnější pro vedení případu, jestliže obě země měly své důvody k vedení stíhání.

Obdobně docházelo k řešení a předcházení kompetenčních sporů díky dohodám dosahovaným v rámci činnosti SVT. Role Eurojustu při této činnosti navíc často spočívá v podpoře včasné a neformální výměny názorů. Tato role je posilována využíváním doporučení obsažených v písemných návodech Eurojustu, „*kteřá jurisdikce by měla vést trestní stíhání?*“, publikovaných ve Výroční zprávě za rok 2003. Pokyny poskytují užitečný návod k tomu, jak by mělo být v daných případech

Eurojust napomohl důkladnému prodiskutování pravidel určování soudní příslušnosti a použitelných zásad týkajících se přípustnosti důkazů, na základě čehož bylo rozhodnuto o tom, že vyšetřování bylo dále vedeno toliko jedním z dotčených států. Asistence Eurojustu při zajišťování rychlého vyřešení konfliktu jurisdikcí umožnila zaměřit se na provedení okamžité operativní akce. Po vyřešení potencionálního konfliktu jurisdikcí byl zřízen SVT a během tří měsíců pak došlo k zatčení 11 organizátorů trestné činnosti.

postupováno a jsou často aplikovány příslušnými národními orgány.

Z případů řešených Eurojustem plyne, že včasná výměna informací ohledně vzájemně souvisejících vyšetřování je užitečná pro předcházení kompetenčních sporů.

1.2.8 Předávání trestních řízení

Členské státy využívaly různých právních základů k předávání trestních říze-

Finské orgány vedly vyšetřování případu obchodování s drogami finskými občany ve Španělsku. Poté, co se stala nezvěstnou finská občanka, která se znala s podezřelými obchodníky s drogami, španělské orgány byly požádány o provedení šetření vyžadující soudní povolení na základě žádosti o právní pomoci. Finská občanka byla ve Španělsku zavražděna, protože upozornila španělské orgány na skupinu obchodníků s drogami, která se ji snažila zapojit do své činnosti. Podezřelí vrahové se nacházeli ve Finsku. Eurojust byl požádán o pomoc při řešení potencionálního konfliktu mezi Španělskem a Finskem ohledně toho, kde mělo trestní stíhání probíhat. V Eurojustu se uskutečnila koordinační schůzka, a na základě důkladného právního posouzení bylo rozhodnuto, aby Španělsko předalo veškeré důkazy vyplývající z předchozích žádostí Finska o právní pomoc. Španělské orgány souhlasily s předáním obou řízení týkajících se jak vraždy, tak obchodování s drogami do Finska, jakmile budou splněny různé právní požadavky. Asistence Eurojustu pomohla zajistit, aby vrahové byli stíháni v rámci jednoho vyšetřování pro obojí, vraždu i obchodování s drogami.

ní, což vedlo k určitým právním problémům. Nejčastěji využívanými nástroji k předávání trestních řízení byly Evropská úmluva o předávání trestních řízení z roku 1972 a Úmluva o právní pomoci z roku 1959 (článek 21) ve spojení s článkem 6 odst. 1 poslední pododstavec Úmluvy o právní pomoci z roku 2000. Některé členské státy také aplikují Úmluvu OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu z roku 2000 (článek 21).

Eurojust zprostředkovává neformální kontakty mezi členskými státy a jako součást tohoto procesu národní zastoupení zjišťují možnosti předání ještě předtím, než je podána oficiální žádost. Přesto však předávací řízení může být komplikované z mnoha důvodů. Mimo jiné, shromážděné důkazy musejí být přípustné pro soud dožádaného členského státu, tento je ovšem často dostává v neznámém formátu, anebo důkazy podléhají odlišným

procesním pravidlům. Na straně dožádaného členského státu musí být dán zjevný zájem k přijetí předávaného řízení a rovněž musí být vyřešena důležitá otázka financování, pokud má být spis přeložen.

1.2.9 Výměna informací z rejstříků trestů

Přestože k výměně informací z rejstříků trestů obvykle dochází přímo mezi členskými státy, Eurojust byl v urgentních případech požádán o usnadnění takové výměny. V jednom případě národní soud požadoval informace potřebné k náležitému odsouzení sexuálního delikventa, proti němuž byla vznesena obvinění pro obdobné trestné činy v jiném členském státě. Záznamy dostupné skrze běžné kanály obsahovaly nedostatek údajů a podrobností ohledně právní klasifikace trestných činů. Díky přímému kontaktu se soudními orgány se Eurojustu podařilo zprostředkovat poskytnutí nezbytné informace pro rozhodující soud během několika hodin. Nicméně k prodávám může stále docházet tehdy, když členský stát nemá centra-

lizovanou databází rejstříků trestů, a tyto jsou tudíž vedeny různými národními orgány (např. policií a justičními orgány).

Rámcové rozhodnutí Rady č. 2009/315/JHA o organizaci a obsahu výměny informací vyjmutých z rejstříku trestů mezi

členskými státy a rozhodnutí Rady č. 2009/316/JHA o zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) zatím nebyly implementovány všemi členskými státy. V této souvislosti byly potíže zaznamenány v případech, kdy je v jednotlivých členských státech stejné jednání podřaze-

no pod jinou skutkovou podstatu trestného činu. Výměna informací má rovněž svá omezení, například tam, kde je odkazováno na zákonné ustanovení v národní právní úpravě bez jasného vysvětlení.

1.2.10 Evropské zatýkácí rozkazy

V roce 2011 bylo v Eurojustu zaregistrováno celkem 263 případů výkonu evropských zatýkácích rozkazů (EZR), což představuje téměř 18 % ze všech jemu postoupených případů. Většinu případů představovaly žádosti o pomoc při usnadňování výkonu EZR. Nejvíce žádostí podalo polské národní zastoupení v Eurojustu následováno francouzským zastoupením. Nejvíce žádostí naopak přijalo španělské národní zastoupení, následováno britským a italským zastoupením.

Kolegium se rovněž zabývalo třemi obecně spornými otázkami spjatými s aplikací EZR. V prvním případě se řešila otázka, jakým způsobem členské státy v praxi zacházejí s navracením předaného státního příslušníka jednoho členského státu či oso-

Italské orgány vedly vyšetřování proti organizované zločinecké skupině zapojené do pašování tabáku, padělání dokladů a poskytující právní služby pro své zatčené členy. V kritickém momentě vyšetřování nastala nutnost provést operaci v celoevropském rozměru, jež zahrnovala koordinovaný výkon evropských zatýkácích rozkazů a pátrání za účasti italských orgánů tak, aby zajištěné důkazy byly následně použitelné v rámci soudního řízení. Přibližně 40 hodin před začátkem operace byl Eurojust požádán o asistenci při její koordinaci v dalších pěti členských státech (Rakousko, Německo, Řecko, Španělsko a Slovinsko).

Za účelem synchronizace výkonu EZR, uchování důkazů a tím i zajištění toho, že rozhodující soud tak získá celkový obraz o aktivitách organizované zločinecké skupiny, bylo třeba provést okamžitou akci. V rámci jedné obzvláště úspěšné operace Eurojust spojil během 20 hodin zainteresované orgány členských států, jež vydaly a povolily evropské zatýkácí rozkazy a žádosti o právní pomoc; zajistil, aby byl po dobu celé operace mezi členskými státy udržován neustálý kontakt a aby italské policisté měli povolený přístup k různým prohledávaným místům.

Evropský zatýkací rozkaz

by s trvalým bydlištěm tamtéž zpět do vykonávajícího členského státu (podle článku 5 odst. 3 Rámcového rozhodnutí Rady č. 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu (Rámcové rozhodnutí o EZR)). Ve druhé otázce šlo o posouzení toho, zda-li může být EZR považován za vydaný pro účely trestního stíhání či výkonu trestu v situaci, kdy je zaručeno právo na obnovu

řízení po předání. Třetí otázka se týkala implementace a praktického uplatňování Rámcového rozhodnutí Rady č. 2009/299/SVV, kterým se mění Rámcové rozhodnutí o EZR a jeho ustanovení o právech spojených s odsouzením v nepřítomnosti.

Případy týkající se vícenásobných žádostí o EZR (čl. 16 odst. 2 Rozhodnutí Rady o EZR)

Podle článku 16 odst. 2 Rozhodnutí Rady o EZR může vykonávající justiční orgán požádat Eurojust o stanovisko, když se rozhoduje o tom, do kterého státu má být předána osoba, na kterou byly vydány EZR dvěma či více členskými státy.

V roce 2011 byl Eurojust požádán o stanovisko podle článku 16 odst. 2 ve čtyřech případech. Eurojust se vždy snažil zabezpečit mezi orgány členských států shodu ohledně výkonu EZR. V jednom případě Eurojust vydal během 24 hodin odůvodněné stanovisko, díky čemuž mohl posléze příslušný národní orgán postavit podezřelou osobu před soud do několika dnů.

Eurojust rovněž asistoval v raných fázích řízení (a rovněž během koordinačních schůzek), kdy napomohl zabránit vydání více EZR s žádostí o předání téže osoby.

Kolegium přijalo v červnu 2011 *Vnitřní pokyny pro postup při vydávání stanovisek Eurojustu v případech konkurenčních evropských zatýkacích rozkazů* pro situace, kdy je Eurojust požádán o vyhotovení stanoviska v souladu s článkem 16 odst. 2.

Případy týkající se nedodržení lhůt (čl. 17 odst. 7 Rozhodnutí Rady o EZR)

V souladu s článkem 17 odst. 7 Rámcového rozhodnutí o EZR v případech, kdy členský stát není schopen dodržet lhůty stanovené článkem 17, má povinnost o tom informovat Eurojust s uvedením důvodů takového prodloužení.

V roce 2011 bylo v Eurojustu zaregistrováno 116 případů nedodržení lhůty. Největší počet registrovaných oznámení v souladu s článkem 17 odst. 7 zaslalo Irsko.

Eurojust byl v souladu s tímto článkem informován rovněž ze strany Španělska, České republiky, Švédska, Slovenské republiky, Bulharska a Estonska. Jak již bylo uvedeno v předešlých výročních zprávách, skutečnost, že prodlení oznámilo pouze sedm členských států, ještě neznamena, že ostatní státy vydávaly EZR včas. Statistiky EU naznačují, že dochází k více porušením, než kolik jich registruje Eurojust.

Hlavním uváděným důvodem nedodržení lhůty byly žádosti o dodatečné informace (požadované k výkonu EZR). Prodlevy při výkonu byly způsobeny rovněž potřebou zajistit překlad příslušných dokumentů, objemem žádostí na jednotlivé členské státy a omezenými finančními zdroji ve vykonávajících státech.

Identifikované problémy s realizací EZR v praxi

Eurojust nadále sehrával klíčovou úlohu v naléhavých případech (k nimž často dochází v případě, kdy se uprchlé osoby, na

něž je vydán EZR, nacházejí ve vazbě), a to jak zjednodušováním výměny informací mezi národními orgány, objasňováním požadavků vykonávajících soudních orgánů tak i obecně usnadňováním rychlého výkonu EZR. EZR je stále běžněji využíván v praxi, přičemž problémy s jeho aplikací se týkají spíše praktického (chybějící či nesprávný překlad, chybějící informace, apod.) než právního rázu. Vyskytly se však i právní problémy jako aplikace zásady speciality a proporcionality či rozdílnosti v definicích trestných činů. Kupříkladu podvod s DPH není ve všech členských státech definován jako trestný čin mající dopad na finanční zájmy EU. Tato odlišnost může vést k průtahům, když v některých členských státech bude třeba stanovit oboustrannou trestnost, zatímco v jiných nebude ověření oboustranné trestnosti s ohledem na článek 2 odst. 2 Rámcového rozhodnutí o EZR potřeba.

Níže jsou uvedeny příklady praktických i právních problémů, se kterými se Eurojust setkal při řešení konkrétních případů:

- Nedostatečné informace ohledně popisu skutkového stavu či právní kvalifikace trestného činu v EZR.
- Nedostatečné informace o rozsudcích, pro něž byl EZR vydán.
- Nedostatek přesných informací ohledně délky doby, kterou již měla osoba strávit ve vazbě ve státě výkonu před předáním a z toho pramenící nejistota ohledně délky trestu, jež má být ještě vykonán ve vydávajícím státě.
- Rozsudky vydávané v nepřítomnosti odsuzovaného a rozdílný přístup k právu na obnovu řízení. Implementace Rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV, kterým se mění Rámcové rozhodnutí o EZR, v některých členských státech by mohla přinést řešení tomuto problému.
- Opomenutí včas oznámit odvolání EZR, zejména pokud byla vyžádána osoba zatčena.
- Případy, kdy nebyl uveden žádný důvod pro nevykonání EZR dokonce ani poté, co již byla daná osoba propuštěna.

Ve věci *Istaneek v. Okresní soud v Přerově* potřeboval soud ve Spojeném království rozhodnout, zda v situaci, kdy je v posuzovaném případě zajištěno právo na opětovné provedení řízení (v daném případě šlo o rozsudek vydaný v řízení proti uprchlému), je třeba klasifikovat EZR jako vydaný za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody. Vykonávající národní orgány měly pochybnosti, jakým způsobem situaci posoudit a hrozily tak závažné procesní důsledky (včetně možného odmítnutí zatykače). S ohledem na vzájemně si odporující rozsudky ve vlastní judikatuře se Velká Británie dotázala Eurojustu na

právní úpravu a praxi v ostatních členských státech. Jen pár hodin po obdržení žádosti Eurojust informoval o postupu, jaký budou v těchto situacích uplatňovat soudy v ostatních členských státech. České národní zastoupení popsalo okolnosti, za kterých může odsouzený uprchlý dosáhnout opětovného provedení řízení a vedle toho informovalo i o skutečnosti, že rozhodnutí českého soudu bylo v daném případě možno považovat za konečné. Eurojust tedy účinně a promptně informoval dotazující se národní soud nejen o obecné praxi jiných soudů v členských zemích EU, ale i o konkrétní praxi daného členského státu, jehož se posuzovaný případ týkal.

- Finanční i jiné náklady pro dožadující stát v případě, kdy osoba, na niž byl vydán příkaz k předání, byla soudem dočasně propuštěna, avšak poté se k němu na předvolání nedostavila, nebo pokud ve vazebních případech vyko-

návající stát zadržoval nesprávnou osobu.

- Odmítnutí dočasného předání, jež může závažně ohrozit vývoj vyšetřování v dožadujícím státě.

- Použití jiných kanálů pro předávání EZR bez jejich konkrétní specifikace.
- Prodlevy při přijímání souhlasu ke stíhání pro další (nově odhalené) trestné činy (zásada speciality, článek 27 Rámcového rozhodnutí o EZR).

Eurojust často využíval svých pracovních vztahů s národními centrály SIRENE, zřízených ve všech státech schengenského prostoru, jejichž hlavním úkolem je vzájemná výměna informací o záznamech v SIS mezi členskými státy. Centrály SIRENE hrají významnou úlohu při praktickém výkonu EZR.

1.2.11 Příkazy k zajištění

Mezi případy Eurojustu lze nalézt i několik příkladů, kde došlo k aplikaci Rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii. Ačkoliv již mnoho členských států tento předpis do svých právních předpisů implementovalo, justiční orgány používají pro žádosti

o příkazy k zajištění nadále tradiční formy vzájemné právní pomoci.

Důvodem pro výše uvedený stav je skutečnost, že příkaz k zajištění se podle tohoto rámcového rozhodnutí jeví být komplikovaným a formuláře pro jednotlivé příkazy uvedené v tomto rozhodnutí nejsou pro uživatele srozumitelné. Mnoho odborníků z praxe se domnívá, že příkaz k zajištění má pouze omezený rozsah, a proto hledají snadnější a rychlejší cestu ke spojení všech žádostí týkajících se trestního případu, jako jsou žádosti o domovní prohlídku, odposlechy či zabavení, do jediné žádosti o právní pomoc podle úmluv o vzájemné právní pomoci z let 1959 a 2000. Zásadnější problém je spatřován v obtížnosti vydat příkaz k zajištění, pokud se důkaz, jež dosud nebyl vydávajícím orgánům znám, objeví až během domovní prohlídky.

Ze zkušeností Eurojustu vyplývá, že příkaz k zajištění je častěji používán tehdy, pokud vykonávající stát reaguje okamžitě. V tomto ohledu Eurojust podává národ-

Vlastník významné španělské holdingové společnosti s aktivitami v různých oblastech obchodu (mezi jinými ropný, plynárenský a potravinářský průmysl, zemědělství a nemovitosti) byl spolu s dalšími osmi osobami vyšetřován ve Španělsku a Belgii pro trestné činy daňového podvodu, legalizace výnosů z trestné činnosti a účast na zločinném spolčení. Právníci renomované kanceláře byli obviněni z vytvoření sítě společností a finančních převodů v Panamě,

Nizozemských Antilách, Nizozemsku a Švýcarsku s cílem zakrytí původu majetku. Bylo zde podezření, že hlavní podezřelý nezdánil přibližně dvě miliardy EUR. Eurojust uspořádal dvě koordinační schůzky za účasti národních orgánů Španělska, Belgie a Velké Británie, které se dohodly na strategii stíhání a na dalším postupu v této věci. Doposud byly zajištěny finanční prostředky ve výši 112 milionů EUR v Belgii a 10 milionů EUR ve Velké Británii.

ním orgánům informace o rozdílné praxi v členských státech a o tom, jakou prioritu má výkon příkazu k zajištění v konkrétním státě. Bylo zjištěno, že v zemích, kde existuje centrální bankovní registr, jsou informace o bankovních účtech podezřelých osob podávány rychleji, což umožňuje rychlejší výkon příkazů k zajištění.

1.2.12 Konfiskace a odčerpávání výnosů z trestné činnosti

Jeden členský stát může ze strany druhého členského státu čelit průtahům a dalším překážkám při odčerpávání výnosů

z trestné činnosti. Příčinou problémů ve spolupráci mohou být rozdíly mezi hmotným a procesním právem členských států v oblasti konfiskace. Právo v některých členských státech sice umožňuje propadnutí majetku pocházejícího z trestné činnosti i v případě, kdy není daná osoba v rámci trestního řízení odsouzena (propadnutí majetku bez odsuzujícího rozsudku), avšak většina zemí tuto možnost nezná. To má důsledky pro přeshraniční výkon práva v situaci, kdy jeden členský stát využívající nástroje ve formě propadnutí majetku bez odsuzujícího rozsudku požaduje vykonání rozsudku v členském

Obchodování s drogami – sledovaná zásilka

státě, který tuto možnost nezná. V praktické rovině jsou příčinou problémů neexistence centrálních katastrů nemovitostí umožňujících snazší a rychlejší kontrolu majetku vlastněného podezřelými osobami a rovněž obtíže při dosahování dohod o dělení majetku.

V roce 2011 Eurojust napomáhal národním orgánům v jejich úsilí při konfiskaci a vracení výnosů z trestné činnosti a asistoval při řešení některých výše popsaných problémů. V rámci případů registrovaných Eurojustem v roce 2011 došlo ke konfiskaci významného množství majetku (např. nemovitostí, luxusního zboží) a peněžních prostředků.

1.2.13 Sledované zásilky

Eurojust v průběhu celého roku 2011 poskytoval členským státům asistenci při realizaci přeshraničního sledování zásilek. V souladu s články 9c a 9d Rozhodnutí o Eurojustu mohou být národní členové jako příslušné vnitrostátní orgány svých členských států pověřeny

pravomocí schválit a koordinovat sledované zásilky.

Sledované zásilky jsou jako vyšetřovací metoda účinné zejména v případech pašování drog. Představují prostředek, díky němuž lze před soud postavit vůdce zločineckých skupin a nikoliv toliko pouhé kurýry. Mezi členskými státy přetrvávají v právní úpravě a praxi sledovaných zásilek značné rozdíly, což může vést v mezinárodní spolupráci na policejní i justiční úrovni k obtížím.

Sledované zásilky vždy vyžadují rychlou akci, neboť každá prodleva jde na újmu účinnosti operace. Praktické obtíže se mohou objevit při určení orgánů příslušných k povolení sledování zásilek. V některých členských státech je k takovému schválení příslušný justiční orgán, jinde sledování povoluje policie. Určení takového orgánu v členském státě tedy může způsobovat problémy. S cílem pokusit se tento problém minimalizovat bylo na semináři Eurojustu zaměřeném na problematiku pašování drog, který se konal v

říjnu 2011, navrženo určit v každém členském státě (třeba na justiční úrovni) centrální kontaktní místo.

Eurojust asistoval při vyřešení výše uvedených problémů jak v obecné rovině, tak i v konkrétních případech přípustnosti důkazů. Řádné povolení sledování zásilky má vliv na následnou použitelnost zajištěných důkazů, když musí být vzata v potaz přiměřenost nařízených opatření podobně jako v případě sledování a jiných podobných úkonů. Vyskytly se rovněž problémy při záměně drog před samotným provedením sledované zásilky. Právní úprava některých členských států totiž takovou záměnu umožňuje, v jiných státech však takto postupovat nelze. Sledované zásilky zahrnující třetí státy jsou organizačně náročné a Eurojust tak pomáhal odborníkům z členských států svými zkušenostmi z přeshraničních operací přesahujících hranice Evropské unie.

V roce 2011 Eurojust pravidelně asistoval při objasňování požadavků na sledova-

Několik členských států ze střední Evropy vyšetřovalo trestnou činnost organizované skupiny, jež dodávala společníkům v Turecku acetanhydridy jakožto prekurzor pro výrobu heroinu. Z vyšetřování vyplynulo, že v daném případě se jednalo o více než 30 tun prekurzoru. (Z jedné tuny acetanhydridu lze vyrobit přibližně 400-600 kg heroinu). Vyprodukovaný heroin byl poté nabízen k prodeji v Evropské unii. Dřívější pokusy o zajištění sledované zásilky prekurzoru v Turecku nebyly úspěšné.

Jakmile slovenské orgány získaly informaci o novém plánu zaslat 10 tun acetanhydridu do Turecka se zpětnou dodávkou 300 kg heroinu přes Itálii, Bulharsko, Rumunsko, Maďarsko, Slovensko a Rakousko, kontaktovaly Eurojust za účelem zorganizování sledované přeshraniční zásilky pod jus-

né zásilky v členských státech. V jednom případě nebylo možné sledování zásilky, neboť žádost neobsahovala údaje vyžadované podle národního práva dožadované země. Za účelem vyvarování se těchto obtíží mohou členské státy hledat inspi-

tičním dohledem. Eurojust zahrnul rovněž do případu Europol, který provedl analýzu případu. Ta vedla k napojení na vyšetřování v dalších zemích. V listopadu 2011 se všechny zainteresované státy (včetně Turecka) setkaly na koordinační schůzce v Eurojustu, aby se dohodly na plánu akce. Následně proběhlo sledování zásilky acetanhydridu přes členské státy tak, jak bylo dohodnuto. Avšak v rozporu s dohodou dosaženou na koordinační schůzce byla v Turecku zásilka zadržena i s nevinným řidičem kamionu. Eurojust pak hrál klíčovou a aktivní roli při propuštění tohoto řidiče. Ačkoliv nešlo v akci pokračovat na území Turecka, devět vůdců zločinecké organizace bylo zadrženo v Evropské unii. Dále bylo zajištěno celkově 32 tun acetanhydridu spolu s drogami, nelegálně drženými zbraněmi a falšovanými dokumenty.

raci v případech, jež Eurojust již vyřešil. Díky tomu mohou vypracovat žádosti o právní pomoc ohledně sledovaných zásilek v souladu se zvláštními právními požadavky každého členského státu, kterým je zásilka provázena.

1.3 Justiční spolupráce v prioritních oblastech trestné činnosti

1.3.1 Terorismus

V roce 2011 Eurojust zaregistroval 27 případů terorismu, včetně kauz týkajících se financování terorismu. Boj proti terorismu tak byl opět prioritou v jeho operativní činnosti. Počet případů týkajících se terorismu je v roce 2011 srovnatelný s rokem 2010 (28). Ohledně tohoto druhu trestné činnosti se rovněž konala jedna koordinační schůzka (za účasti Europolu). Došlo k vytvoření jednoho SVT za účelem podpory přeshraničního vyšetřování. Druhý SVT, vytvořený v předešlých letech, ve své operativní činnosti nadále pokračoval.

Na základě informací získaných od národních korespondentů Eurojustu pro terorismus podle Rozhodnutí Rady 2005/671/SVV ze dne 20. září 2005 stejně jako dalších otevřených zdrojů vydal Eurojust v roce 2010 tři monitorovací zprávy o od-

souzeních za teroristické trestné činy. Zprávy obsahují případy, jež jsou pro EU v oblasti terorismu prioritní, dále osvědčené postupy provedené na základě analýzy soudních případů, stejně jako informace o legislativním vývoji v této oblasti.

Prostřednictvím Týmu pro boj proti terorismu pořádal Eurojust taktické a strategické semináře, na nichž se setkávali policisté, státní zástupci a soudci a vyměňovali si zkušenosti s cílem efektivnějšího potírání terorismu na evropské úrovni. Seminář na téma „Extremismus/terorismus – profilované násilnické skupiny“ se konal v dubnu 2011. V červenci se konal seminář všech národních korespondentů Eurojustu pro terorismus, na němž se vyhodnocovaly výsledky dotazníku provedeného justičními orgány EU na téma použití internetu islámskými extremisty spolu s analyzováním jednotlivých případů.

Eurojust rovněž přispěl do Výroční zprávy koordinátora EU pro boj proti terorismu, do studie o *Odhadech nákladů*

na opatření pro boj s terorismem přijaté Evropským parlamentem a do Zprávy Europolu za rok 2011 o stavu a trendech v oblasti terorismu. Eurojust rovněž získal status pozorovatele na jednáních Výboru odborníků na terorismus (CODEXTER) při Radě Evropy.

1.3.2 Obchodování s drogami

V roce 2011 zaregistroval Eurojust 242 případů obchodování s drogami, což z této trestné činnosti činí s 16,8 % všech případů nejfrekventovanější typ kriminality, kterou se Eurojust zabýval. Oproti roku 2010 (254 případů) počet případů lehce poklesl, nicméně počet koordinačních schůzek zaměřených na obchodování s drogami vzrostl z 39 v roce 2010 na 50 v roce 2011. Svoji činnost dále zahájilo sedm SVT vyšetřujících tuto trestnou činnost oproti pouhým třem v roce 2010.

Eurojust společně s polským předsednictvím v Radě EU pořádal v říjnu 2011 v Krakově strategický seminář v rámci

strategického projektu *Podpora činnosti Eurojustu v případech obchodování s drogami*. Projekt analyzoval a hodnotil data a výstupy z koordinačních schůzek Eurojustu zaměřených na případy obchodování s drogami v období od 1. září 2008 do 31. srpna 2010, stejně jako hlavní problémy a řešení v této oblasti. Závěrečná zpráva projektu zahrnující diskusi vedenou na semináři v Krakově a výsledky analýzy řešených případů bude k dispozici v roce 2012.

Analytické pracovní svazky Europolu (AWF) analyzují data s ohledem na jed-

notlivé typy trestné činnosti. Eurojust je v současné době napojený na všechny analytické pracovní svazky Europolu zaměřené na obchodování s drogami (AWF Heroin a AWF Kanabis v roce 2011). Eurojust rovněž spolupracoval na návrhu Evropského paktu o syntetických drogách a na seminářích Komise o revizi právní úpravy EU v oblasti obchodování s drogami. Dále Eurojust posiloval svoji spolupráci s Evropským monitorovacím centrem pro drogy a závislosti na nich (EMCDDA) (k reciproční návštěvě došlo v roce 2011) a pokračoval v podpoře CEPOL-u v jeho školicích aktivitách.

V srpnu 2010 zastavila francouzská policie nákladní auto převážející více než 2 000 kg marihuany. Došlo k navázání kontaktu s Belgií, Nizozemskem, Litvou a Estonskem a o asistenci byl požádán Eurojust. Eurojust uspořádal tři koordinační schůzky za účasti Europolu s cílem podpořit výměnu informací a rozbít celou zločineckou organizaci. Po výměně informací vyšlo najevo, že do celého přípa-

du je zahrnuta nizozemská organizovaná skupina páchající trestnou činností a bylo navrženo sestavení SVT. K tomu došlo v únoru 2011 a SVT byl za účelem podpory operativních aktivit Eurojustem finančně podpořen. V květnu 2011 pak bylo zadrženo několik osob v Belgii a Francii a provedeno několik domovních prohlídek v Nizozemsku, což vedlo k úspěšnému narušení struktury této zločinecké skupiny.

Návštěva Myrie Vassiliadou, koordinátorky EU pro boj proti obchodování s lidmi (Evropská komise)

1.3.3 Obchodování s lidmi

V roce 2011 bylo zaregistrováno 79 případů obchodování s lidmi, z nichž většina se týkala obchodování spojeného se sexuálním zneužíváním. Ačkoliv byl v porovnání s rokem 2010 (87 případů) zaznamenán mírný pokles v počtu případů,

Zločinecká organizace, jejímiž vůdci byli zejména Vietnamci, poskytovala nelegálním migrantům falešné dokumenty a převáděla je z Východní Evropy na území Evropské unie. Na ně napojená skupina iráckých Kurdů tyto migranty, kteří se dostali do Belgie a Francie, převáděla za cenu mezi 2 000 a 3 000 EUR za každý ilegální vstup do Spojeného království. Za účelem lepšího postupu v celém případě, jenž se rozšířil do celé Evropské unie a měl vazby i na třetí země, požádal Eurojust o asistenci francouzského vyšetřujícího soudce z Lille.

Eurojust uspořádal se všemi zainteresovanými orgány koordinační schůzku. Byl schválen předem

smluvený den k zákroku proti organizované zločinecké skupině za použití Eurojustu jako koordinačního místa a rozhodnuto, kde se povede trestní stíhání. Za podpory a koordinace Eurojustu a Europolu provedli policisté spolu s vyšetřujícími soudci realizace ve Francii, Velké Británii, České republice, Německu a Maďarsku. Eurojust asistoval při okamžitém vydávání a výkonu žádostí o právní pomoc a různých druhů příkazů, bylo zadrženo 30 podezřelých, byly provedeny domovní prohlídky a vykonány EZR a konečně, byť to nebylo hlavním cílem vyšetřování, se podařilo objevit obrovskou domácí pěstírnu marihuany a narušit její produkci.

koordinační schůzky se v této oblasti téměř zdvojnásobily ze 13 v roce 2010 na 24 v roce 2011. V roce 2011 byla zahájena činnost šesti SVT zaměřených na obchodování s lidmi.

Pod záštitou polského předsednictví se Eurojust dne 18. října 2011 spolu s dalšími agenturami pro oblast spravedlnosti a

vnitřních věcí (CEPOL, Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu, Evropský institut pro rovnost žen a mužů, Agentura Evropské unie pro základní práva a Frontex) a Koordinátorem EU pro boj proti obchodování s lidmi zúčastnil pátého ročníku Dne boje proti obchodování s lidmi. Toto setkání zahrnovalo rovněž debatu mezi řediteli agentur SVV, podpis

Společného prohlášení Eurojustem a dalšími orgány a dále tři workshopy. Eurojust spolu s Europolem řídil workshop věnovaný vyšetřování a stíhání trestných činů zaměřených na obchodování s lidmi.

Některé orgány se domnívají, že obchodování s lidmi není dostatečně prošetřováno a stíháno, když se s oběťmi zachází jako s pachateli trestných činů prostituce či nelegální imigrace. Za účelem posouzení této situace zahájil Eurojust prostřednictvím Týmu pro boj proti obchodování s lidmi a související trestné činnosti strategický projekt pod názvem *Postup Eurojustu proti obchodování s lidmi*, jehož cílem je identifikovat možné právní a praktické překážky při stíhání trestných činů obchodování s lidmi v Evropské unii a nabídnout vhodná řešení. Tento projekt bude dokončen v roce 2012.

1.3.4 Podvody

V roce 2011 bylo zaregistrováno 218 případů podvodů, což představuje nárůst v porovnání s 204 případy za rok 2010.

„Podvody“ zahrnují širokou škálu trestných činů od daňových a počítačových podvodů přes podvody v souvislosti s nabízením služeb, zpronevěru firemního majetku až po podvody na DPH. Počet koordinačních schůzek vzrostl ze 17 v roce 2010 na 58 v následujícím roce. V roce 2011 byla rovněž zahájena činnost čtyř SVT usnadňujících vyšetřování případů podvodů.

Mezi obecnými kategoriemi podvodů na předním místě figurovaly případy podvodů na DPH; na tento typ trestného činu bylo zaměřeno 24 koordinačních schůzek, zřejmě s ohledem na dopad tohoto trestného činu na příjmy členských států.

V roce 2011 Tým Eurojustu pro finanční a hospodářské trestné činy ukončil strategický projekt pod názvem „*Posílení výměny informací a vzájemné právní pomoci mezi justičními orgány členských států EU v oblasti podvodů s DPH.*“ Strategický seminář, kterého se účastnili odborníci ze všech členských států a z Europolu, se konal dne 28. března a tématem bylo

pojmenovat současné právní i praktické překážky při vyšetřování a stíhání podvodů na DPH, zejména tzv. podvodů s nadměrnými odpočty DPH. Formulovaná doporučení zahrnují: harmonizaci právních definicí, sankcí a promlčecích lhůt v úpravách členských států ohledně podvodů na DPH; potřebu mít ve všech členských

státech právní rámec umožňující vyšetřování a stíhání přeshraničních podvodů na DPH bez ohledu na to, kde byl trestný čin spáchán a kde vznikla škoda; a potřebu, aby přeshraniční policejní a justiční spolupráce byla zahájena v co nejranější možné fázi s podporou Eurojustu a Europolu.

Ředitelé nizozemské společnosti byli podezřelí z účasti na trestné aktivitě známé jako tzv. Ponziho schéma. 800 investorů bylo přesvědčeno k nákupu podvodných investičních produktů v celkové hodnotě 200 milionů EUR. Investoři byli získáváni prostřednictvím komerčních televizních kanálů, a to nizozemských televizních show „Obchodní třída“ a „Trh milionářů“. Nizozemská společnost měla rovněž prodejní místa po celé Evropě. Jelikož šlo o mezinárodní podvod (zahrnující nejméně čtyři členské státy a stejný počet třetích zemí), byl o asistenci požádán Eurojust. Na koordinační schůzce v Eurojustu došlo k rozhodnutí, že koordinace bude vedena z koordinačního centra v Haagu.

Dne 27. září 2011 provedly justiční a policejní orgány z osmi zemí společnou operaci. V Nizozemsku došlo k domovním prohlídkám v šesti soukromých objektech a dále v pěti obchodních společnostech a v pěti advokátních kancelářích. Ve Švýcarsku proběhla domovní prohlídka v jednom soukromém objektu a ve dvou společnostech. Ve stejný čas došlo k domovním prohlídkám i v Belgii, Španělsku, Turecku, USA a Dubaji. Eurojust koordinoval v reálném čase ze svého koordinačního centra domovní prohlídky a zadržení osob. Výsledkem operace bylo zajištění nemovitostí, vozidel a velkého množství peněžních prostředků na bankovních účtech.

Na základě pátrání novinářů byli z korupce obviněni čtyři poslanci Evropského parlamentu. Evropský parlament odepřel OLAFu právo vést ve věci správní vyšetřování bez příkazu národních justičních orgánů a odmítl povolit úředníkům zabývajícím se odhalováním podvodů prohledat kanceláře podezřelých poslanců. Příslušné národní orgány v zainteresovaných členských státech zahájily vyšetřování a o pomoc byl požádán i Eurojust. Na návrh Eurojustu rakouský justiční orgán požádal OLAF o odbornou pomoc, a

to konkrétně při provedení prohlídky kancelářských prostor v Evropském parlamentu. Za asistence OLAFu a Eurojustu byly v krátké době tyto prostory na příkaz rakouského justičního orgánu prohledány belgickými a francouzskými orgány. Za účasti stejných orgánů se uskutečnila koordinační schůzka zahrnující Rakousko, Rumunsko, Slovinsko, Belgii a Francii. OLAF přispěl k úspěšné a včasné prohlídce prostor Evropského parlamentu, nařízené národními orgány. Případ je nadále otevřený.

1.3.5 Korupce

V roce 2011 bylo zaregistrováno 26 korupčních případů, což znamená oproti 31 případům v roce 2010 mírný pokles. S ohledem na zvyšující se důraz Eurojustu na koordinační činnost vzrostl značným způsobem počet koordinačních schůzek,

a to konkrétně z 11 v roce 2010 na 19 v roce 2011.

Společný vyšetřovací tým na korupci, jenž byl v minulosti zřízen za asistence Eurojustu, zaznamenal v roce 2011 pozitivní výsledky v případě jedné společností z členského státu, u které došlo v

důsledku přeshraniční korupce s globálním dosahem k vypořádání odpovídajícímu sumě přibližně 3 milionů EUR.

1.3.6 Počítačová kriminalita

V roce 2011 Eurojust zaregistroval v oblasti počítačové kriminality 24 případů oproti 32 případům v roce 2010. Na druhou stranu došlo v této oblasti ke zřetelnému nárůstu v počtu koordinačních schůzek Eurojustu a to z jedné koordinační schůzky v roce 2010 na 10 v roce 2011. Eurojust se v průběhu sledovaného období účastnil dvou SVT.

Výraz "počítačová kriminalita" zahrnuje dva typy trestné činnosti: užívání internetu k páčání "tradičních" trestných činů jako jsou podvod, padělání, šíření pornografie, atd. a užívání elektronických prostředků k narušování či úplnému zneškodnění informačních systémů. Eurojust přispěl k boji proti oběma typům počítačové kriminality. Rovněž se účastnil iniciativ určených k potírání jejich hrozby na úrovni EU. Eurojust byl nadále aktiv-

ní v Evropské platformě pro počítačovou kriminalitu, která zahrnuje online systém pro nahlašování internetové trestné činnosti (I-CROS) a analytický pracovní svazek Europolu CYBORG. Dále Eurojust poskytoval své odborné znalosti při probíhajících diskusích o zřízení Evropského centra pro počítačovou kriminalitu.

1.3.7 Legalizace výnosů z trestné činnosti

V roce 2011 Eurojust zaregistroval 122 případů legalizace výnosů z trestné čin-

Hackeri napadli národní registry obchodování s emisními povolenkami v České republice, Rakousku, Německu, Řecku, Rumunsku, Francii a ve Velké Británii. Z českého národního registru bylo neoprávněně převedeno přibližně 1 175 000 povolenek (v hodnotě zhruba 18 milionů eur) a dále převedeno na účty v několika evropských zemích. Tyto byly vystopovány v Německu, Estonsku a Velké Británii.

Způsob provedení těchto útoků byl ve všech sedmi členských státech téměř identický, kdy pachatelé používali obdobných sofistikovaných metod. Pravděpodobnost, že tyto útoky byly propojeny,

byla vysoká. Při vyšetřování případu český státní zástupce potřeboval získat informace z jiných členských států, tudíž požádal Eurojust, aby pomohl při realizaci justiční spolupráce a její koordinaci. Eurojust asistoval (spolu s Evropskou justiční sítí (EJN)) při výkonu žádostí o právní pomoc podaných do Německa, Estonska a Velké Británie tak, že ukradené povolenky mohly být alespoň v části zajištěny a navraceny poškozeným. Tím, že případ získal přeshraniční rozsah, se pátrání rozšířilo o další linie týkající se phishingu a hackingu, kde Eurojust bude nadále poskytovat asistenci s cílem daný případ vyřešit.

nosti oproti 146 případům v roce 2010. V souhrnných číslech šlo o čtvrtý nejčastější druh trestné činnosti (po obchodování s drogami, podvodu a obchodování s lidmi). Tento údaj není překvapujícím, poněvadž organizované zločinecké skupiny potřebují jak zlegalizovat své výnosy z trestné činnosti, tak financovat své budoucí nezákonné aktivity. Za tímto účelem proto organizované zločinecké skupiny často po-

sílají získané prostředky přes hranice. V roce 2011 se uskutečnilo 27 koordinačních schůzek (oproti 30 v roce 2010). Dva SVT byly zřízeny v roce 2011, ale legalizace výnosů z trestné činnosti se věnovaly i další dva SVT zabývající se vyšetřováním obchodování s drogami.

Na horizontální povahu legalizace výnosů z trestné činnosti upozorňovalo

Italští občané pobývající v Německu byli vyšetřováni pro podvod na DPH a legalizace výnosů z trestné činnosti v souvislosti s rozsáhlým obchodem s motorovými vozidly. Poté, co němečtí státní zástupci kontaktovali své italské protějšky, se při výkonu žádosti objevily právní potíže, o jejichž řešení byl požádán Eurojust. Po zanalyzování problému Eurojust doporučil italským justičním orgánům, aby zvážily zahájení paralelního vyšetřování. Eurojust poté uspořádal koordinační schůzku, na níž bylo dosaženo dohody o po-

stupu při řešení případu a rozhodnuto o datu společné akce, organizované prostřednictvím koordinačního centra v Eurojustu.

Koordinační centrum umožnilo výměnu informací a důkazů mezi policií a justičními orgány v zúčastněných členských státech v reálném času a také okamžitou analýzu sebraných dat. Výsledkem souběžné operace bylo zatčení hlavního podezřelého v Německu a jeho obvinění z legalizace výnosů z trestné činnosti. Navíc bylo provedeno velké množství prohlí-

dek v obou členských státech (5 v Německu a 20 v Itálii), a to v obydlích hlavních podezřelých a v kancelářích společností zapojených do nelegálních obchodů. Došlo k zabavení písemných důkazů, několika počítačů a přibližně 300 000 EUR v majetku podezřelých a ke zmrazení německého bankovního účtu. Eurojust se podílel na výsledcích společné operace a bude nadále sledovat vývoj obou paralelních vyšetřování, aby bylo dosaženo zajištění co nejlepších výsledků na justiční úrovni.

Bulharské orgány požádaly Eurojust o pomoc v případě organizované trestné činnosti týkající se podvodu ohledně identity, skimmingu a padělání euro bankovek. Organizátorem trestného činu byla osoba s dvojím občanstvím (Bulharska a FYROM), která posléze žila ve Španělsku. Osloven bulharskými orgány, Eurojust napomá-

hal při vytvoření SVT mezi bulharskými a španělskými orgány, Eurojustem a Europolem.

Na schůzce SVT v dubnu 2011 orgány zjistily, že podezřelý byl rovněž stíhán v Německu. Eurojust proto okamžitě zapojil do případu své německé zastoupení, které se spojilo s národní-

mi orgány. Díky tomu německé orgány zadržely bulharské občany a občany třetích zemí, jež u sebe drželi téměř 300 000 padělaných eur. Zapojení Eurojustu a jeho asistence při koordinaci akcí prováděných mezi orgány národních státních zastupitelství přispělo k úspěšnému ukončení předběžného vyšetřování v Bulharsku.

V květnu 2009 napadli piráti v Adenském zálivu nizozemskou loď Marathon. Nizozemské orgány zvažovaly dvě možnosti: (1) vojenský zásah proti pirátům, nebo (2) vyjednávání s piráty, kteří žádali výkupné v hodnotě milionů dolarů. Majitel lodě se rozhodl vyjednat o osvobození posádky vyplacením výkupného. Přestože výkupné bylo zapláceno, jeden z členů posádky zemřel, ovšem nikdo nebyl zatčen. Majitel nizozemské lodě ohlásil útok jako vydírání nizozemských orgánů, čímž byla přisouzena soudní pravomoc Nizozemsku. Vyšetřování vedlo k identifikaci mnohých pirátů, jež byli napojeni na jiné případy vyšetřované v Německu a Belgii.

V průběhu vyšetřování případu proběhlo několik koordinačních schůzek a výměn operativních informací ohledně způsobu provedení, jmen podezřelých,

apod. Význam Eurojustu spočíval ve vytvoření fóra, kde si mohla státní zastupitelství specializovaná na námořní pirátství vyměňovat své praktické zkušenosti s obtížemi při dokazování či s právními problémy týkajícími se soudní příslušnosti, situace na palubě, podmínek zatčení a odevzdání podezřelých, detenčních zařízení, shromažďování důkazů, výsledků svědků, identifikace podezřelých, určení a odhadu věku (což by mohlo ovlivnit výběr druhu soudu či právní postavení podezřelých pirátů), atd. Zjišťovala se rovněž důležitost vazeb na jiné subjekty, jako jsou námořnictvo, pojišťovny, přístavní orgány, atd., jakož i nástrojů vyšetřování sloužících k vypátrání finančních výnosů z pirátství. Na základě určení společných cílů během schůzek v Eurojustu byl v listopadu 2011 mezi Nizozemskem a Německem zřízen SVT.

Vyhodnocení hrozeb organizovaného zločinu (OCTA) z roku 2009 a Vyhodnocení hrozeb organizovaného zločinu v Rusku (ROCTA) z roku 2008, následně byla legalizace výnosů z trestné činnosti označena Radou Evropské unie za jednu z prioritních oblastí EU v boji proti organizovanému zločinu pro období 2010-2011.

1.3.8 Jiné aktivity spojené s organizovaným zločinem

197 případů oproti 223 případům z loňského roku bylo registrováno pod kategorií "jiné aktivity spojené s organizovaným zločinem". Počet koordinačních schůzek výrazně stoupl z 13 v roce 2010 na 56 v roce 2011. Bylo zřízeno šest SVT zaměřených na skupiny organizovaného zločinu.

Statistiky v této kategorii je třeba posuzovat se zvláštní péčí, poněvadž "jiné aktivity spojené s organizovaným zločinem" představují zjevně zbytkovou kategorii, která se používá pouze tehdy, když nelze

Kontaktní bod Eurojustu pro ochranu dětí – trestné činy páchané na dětech

V roce 2011 bylo zaregistrováno 33 případů trestné činnosti páchané na dětech, včetně dvou případů postoupených Norskem. Od roku 2004 Eurojust zaregistroval celkem 169 případů týkajících se trestných činů páchaných na dětech, včetně 6 případů postoupených Norskem. Nejčastějšími druhy trestné činnosti postihující děti mezi případy řešenými Eurojustem jsou pohlavní zneužívání, včetně znásilnění a pohlavního vykořisťování, zneužívání dětí formou jejich zobrazování (dětská pornografie) a obchodování s lidmi.

V roce 2011 Kontaktní bod Eurojustu pro ochranu dětí posílil spolupráci s Evropskou finanční koalicí proti šíření pohlavního zneužívání dětí na internetu (EFK). EFK byla zřízena v roce 2009 za účelem potírání komerčního šíření fotografií s dětskou pornografií na internetu. V roce 2011 byla vytvořena nová struktura EFK s větším důrazem na právní vymahatelnost a soudní postih v případech řešených v rámci EFK.

Stavějíc na operativních úspěších, jakým byla operace „Ztracený chlapec“, kdy byla rozbita síť pedofilních pachatelů a přes 70 dětí bylo zachráněno před pohlavním zneužíváním v Evropské unii, byly rozvinuly kontakty s oddělením proti zneužívání dětí a obscénnosti Ministerstva spravedlnosti USA a dalšími americkými vládními orgány a nevládními organizacemi.

Eurojust uspořádal strategický seminář na téma cestujících delikventů zneužívajících děti, jež se zaměřují na sexuální turistiku, při níž dochází k pohlavnímu zneužívání dětí v třetí zemi (často rozvojové), a jejichž stíhání probíhá v členském státě EU daném státní příslušností pachatele. Během semináře byly probírány praktické překážky, jimž členské státy v takových případech čelí (především tam, kde neexistují dohody o spolupráci s třetí zemí), rovněž tak byla zkoumána úloha Eurojustu při řešení potíží spojených se shromažďováním a přípustností důkazů, jakož i s identifikací a bezpečností obětí. Zde účastníci zdůraznili důležitost množství kontaktů s třetími zeměmi a vytvořené spolupráce s nevládními organizacemi, jimiž Eurojust disponuje.

adekvátně použít ostatní druhy organizované trestné činnosti jako například obchodování s drogami, obchodování s lidmi či legalizaci výnosů z trestné činnosti.

V této souvislosti Eurojust pracoval na zlepšení záznamu údajů o organizovaném zločinu. Závěry Rady z roku 2010 k výroční zprávě Eurojustu podpořily snahu

Eurojustu zlepšit své statistické nástroje tak, aby byl schopen Radě poskytnout detailnější údaje o trestné činnosti zařazené do této kategorie. Tato snaha pokračova-

la i v roce 2011, a to především formou vytvoření nového seznamu trestných činů v Elektronickém rejstříku případů (CMS) přizpůsobeného potřebám Eurojustu a schváleného Kolegiem.

Nehledě na potíže spojené se zaznamenáváním „jiných aktivit spojených s organizovaným zločinem“, je zřejmé, že trestná činnost skupin organizovaného zločinu jako taková zůstává nejen jednou z nejdůležitějších prioritních oblastí trestné činnosti, jimiž se Eurojust zabývá, ale rovněž patří mezi priority Evropské unie.

1.4 Společné vyšetřovací týmy

V roce 2011 bylo za pomoci Eurojustu zřízeno 33 SVT. Prokurátoři, soudci a policisté Eurojustu se účastnili 29 SVT v souladu s článkem 9f Rozhodnutí o Eurojustu. Rovněž dvě třetiny zemí se účastnily v multilaterálních SVT podpořených Eurojustem. Neustálý nárůst v počtu SVT zřízených za pomoci Eurojustu a s jeho účastí poukazuje na to, že národní orgány jsou lépe seznámeny s tímto nástrojem a jsou čím

dále více schopny jej ve své operativní činnosti využívat.

Nárůst v počtu SVT také napovídá o tom, že policejní a justiční orgány se obracejí na Eurojust při rozhodování o tom, kdy je na místě zřízení SVT. Tato úloha Eurojustu byla v roce 2011 posílena díky zřízením Sekretariátu sítě pro SVT v Eurojustu (viz také kapitulu 2.2.2).

Eurojust byl odborníkům ve SVT nápomocen různými způsoby, a to jak formou návrhů, změn či rozšiřování dohod o SVT. Na základě časté spolupráce s SVT Eurojust vypracoval expertízu, jenž mu umožňuje radit o potencionálních právních překážkách a napomáhá předcházet jiným komplikacím.

Případy řešené Eurojustem poukazují na dva problematické aspekty, jež přetrvávají na úrovni prokuratur a soudů ve vztahu k SVT: přípustnost důkazů a poskytování informací. Přípustnost důkazů se profiluje především v rámci diskusí na koordinačních schůzkách. Při spolu-

Podpis dohody o vytvoření SVT mezi Bulharskem a Nizozemskem

práci orgánů z rozdílných soudních systémů je důležité předem vyjasnit požadavky vyplývající z národních právních řádů na aplikaci vyšetřovacích opatření a procedurální otázky. Například přípust-

nost telefonických odposlechů nebo materiálu získaného při domovní prohlídce může podléhat v jednotlivých členských státech rozdílným pravidlům dokazování. Zapojení Eurojustu v podobě poskytování odborných rad je zásadní, a to i v případě, kdy doporučení zní, že zřízení SVT není v daném případě potřebné. Jestliže národní zákonné požadavky pro určité druhy vyšetřování neodpovídají plánovaným aktivitám SVT, je potřeba zvážit možnost provedení paralelních vyšetřování či uplatnění tradičních postupů vzájemné právní pomoci.

Další praktický problém, na nějž koordinační schůzky Eurojustu pravidelně narážejí, se týká poskytování citlivých informací vztahujících se k jednotlivým případům. Jelikož hlavní předností SVT je rychlá výměna informací, jeho členové musejí od počátku znát rozsah a načasování poskytnutí citlivých materiálů obhajobě a soudům podle národní právní úpravy v zúčastněných členských státech. Znalost národních pravidel o poskytování informací je klíčová, aby bylo zabráněno

situacím, kdy orgány jednoho členského státu jsou povinny poskytnout citlivé informace, které orgány jiného členského státu měly v úmyslu zpřístupnit až v pozdějším stadiu řízení. Tato znalost může mít vliv na soudní řízení a neočekávané odhalení informací může zmařit probíhající vyšetřování v jiném státě nebo dokonce vystavit zdroje informací riziku fyzického napadení či smrti.

Pokud jde o další možnosti poskytování informací, může dojít k situacím, kdy domovské orgány sice disponují důležitými informacemi, tyto ovšem nejsou členy SVT. V takových případech musí dojít k jasným dohodám ohledně následujícího zacházení s jakoukoliv informací, jež byla poskytnuta v souvislosti s přeshraničním vyšetřováním SVT. Národní orgány mohou ovšem k výměně citlivých informací přistoupit až tehdy, když jsou vzájemně informovány o odlišnostech vnitrostátních pravidel poskytování informací. Eurojust upozorňoval členské státy na rizika spojené s odlišnými pravidly poskytování informací, poskytl rady ohledně sepisování do-

kumentace SVT, čímž napomáhal vyhnout se neočekávanému odhalení informací či možnému ohrožení těch, kteří poskytli informace svědčící proti skupinám organizovaného zločinu.

V rámci pokračujícího programu na podporu využívání SVT uspořádal Eurojust spolu s Europolem v říjnu 2011 sedmé výroční setkání Sítě národních expertů pro SVT (Sítě pro SVT). Plenární zasedání se zabývalo operativními aspekty SVT jako např. účastí třetích zemí a specifickými operativními překážkami, na něž SVT narazily při své činnosti. Stejně jako v předešlých letech každá organizace vedla jeden z workshopů. Jeden z nich řešil *právní a praktické překážky při zřizování a činnosti SVT a řešení týkající se dokazování*, další workshop se zabýval *SVT a jejich interakci s externími partnery*. Setkání bylo zakončeno plenárním zasedáním na téma služeb dostupných expertům SVT. Zde sekretariát sítě pro SVT prezentoval možnosti podpory pro zřizování a fungování SVT. Eurojust byl také aktivní při vzdělávání o SVT, a to přede-

vším v rámci seminářů a konferencí pořádaných CEPOLe.

Eurojust a finanční podpora operací SVT

Vedle poskytování odborných rad Eurojust činnost SVT také hodnotil a podporoval jak finančně, tak logisticky. V roce 2011 pokračoval projekt Eurojustu na financování SVT pod názvem Podpora širšího využití SVT, založený na dotaci Evropské komise z programu Prevence a boj proti trestné činnosti pro období 2007-2013. Projekt se stal důležitým nástrojem k tomu, aby finanční omezení neodrazovaly národní orgány od využívání SVT v boji proti organizovanému zločinu. Prostřednictvím tohoto projektu Eurojust podpořil v roce 2011 celkem 34 SVT. Ve SVT, jež na základě vyhodnocení Eurojustu získaly finanční podporu, participovalo 16 členských států. Na základě 71 podaných žádostí o finanční podporu Eurojust přispíval na úhradu cestovních výdajů, nákladů na ubytování, překlady a tlumočení ve vztahu k operativním činnostem SVT o celkovém rozsahu přibližně 1,25 milionu EUR. Vedle toho

Španělské orgány vedly vyšetřování ukrajinských zločineckých skupin, jež organizovaly několik sítí nelegální imigrace ukrajinských státních příslušníků do Portugalska a Španělska, využívajíc přitom Itálii coby logistickou základnu. Po provedení akcí, jež v těchto členských státech tyto sítě narušily, bylo přijato rozhodnutí rozplétat tuto trestnou čin-

nost od svého zdroje. Eurojust proto uspořádal koordinační schůzku za účasti orgánů z Ukrajiny a dotčených členských států. Policie a orgány činné v trestním řízení si vzájemně vyměnily relevantní informace, identifikovaly hlavní podezřelé a uzavřely dohodu s ukrajinskými orgány o tom, jak nejlépe rozbít tuto zločineckou skupinu.

bylo členům SVT zapůjčeno množství mobilních telefonů, laptopů, mobilních tiskáren a skenerů za účelem usnadnění jejich vzájemné komunikace.

Bližší detaily k Projektu financování SVT jsou k dispozici na webových stránkách Eurojustu.

Legislativními změnami došlo k posílení role Eurojustu v oblasti financování SVT. Podle Rozhodnutí o Eurojustu, které

mělo být členskými státy implementováno v červnu 2011, mají být státní zástupci, soudci a policisté Eurojustu pozváni k účasti na kterémkoliv SVT, jež žádá EU o finanční podporu.

Další ustanovení Rozhodnutí o Eurojustu požaduje od členských států, aby Eurojustu oznamovaly zřízení všech SVT bez ohledu na to, zdali o finanční podporu EU žádaly či nikoliv. V roce 2011 Eurojust takto obdržel osm oznámení.

1.5 Případy Eurojustu zahrnující třetí státy

Během roku 2011 byly třetí státy dožádány o spolupráci ve 211 případech. Nejčastěji dožádanou třetí zemí bylo Švýcarsko, následované Norskem, Chorvatskem, Spojenými státy, Tureckem, Bosnou a Hercegovinou, Srbskem, Marokem a Lichtenštejnskem. Hlavními typy trestné činnosti v těchto případech bylo obchodování s drogami, podvodné jednání, legalizace výnosů z trestné činnosti a trestné činy proti životu, zdraví a osobní svobodě. Pomoc Eurojustu zahrnující třetí státy

Návštěva delegace ze Švýcarska

Během války v bývalé Jugoslávii byli v Chorvatsku zavražděni pacienti nemocnice pro mentálně postižené. V průběhu vyšetřování vraždy vyvstala potřeba vyslechnout dánské členy mírové jednotky OSN, což způsobilo právní problémy kvůli jejich statusu.

Chorvatské orgány následně požádaly styčného prokurátora v Eurojustu, aby jim ve věci pomohl. Tento otevřel případ vůči Dánsku jako jeden z velmi mála případů válečných zločinů za-

znamenanych v Eurojustu. Případ byl formálně zaznamenán pod vraždou jako typem trestné činnosti.

Blízká a efektivní vazba mezi chorvatským styčným prokurátorem v Eurojustu a jeho dánským národním zastoupením vedla k odeslání žádosti na získání důkazů od svědků. Všichni svědkové označení v žádosti svá svědectví poskytli, což vedlo k posunu při vyšetřování válečného zločinu.

Styční prokurátoři v Eurojustu: Josip Čule (Chorvatsko), Anne Grøstad (Norsko) a Stewart Robinson (USA)

byla požadována také v případech korupce a počítačové kriminality.

V roce 2011 se třetí státy účastnily 45 koordinačních schůzek v Eurojustu, tedy přibližně v jedné čtvrtině ze všech uskutečněných koordinačních schůzek. Nejčastěji zastoupenými třetími státy na těchto schůzkách byly Švýcarsko ve 12 případech, následované Spojenými státy (7), Chorvatskem (5), Norskem (4), Ukrajinou (4), Tureckem (2) a Japonskem (2). Přestože účast třetích zemí na koordinačních schůzkách Eurojustu byla významná, je třeba tento trend nadále podporovat.

Justiční spolupráce orgánů členských států s třetími státy za současné asistence Eurojustu byla různorodá, a to od usnadnění žádostí o vzájemnou právní pomoc (k provedení výslechů svědků formou videokonference, předávání trestních řízení, vykonání příkazů k zajištění a konfiskaci, získání bankovních informací a údajů z rejstříků trestů), přes identifikaci kontaktních míst a vytváření komunikač-

Členové Týmu prezidia Eurojustu: Raivo Sepp, viceprezident, Aled Williams, prezident, Michèle Coninsx, viceprezidentka

ních kanálů až po objasnění právních požadavků a příslušné právní úpravy. Pokud členské státy vyslaly své zástupce do třetích zemí, Eurojust toto stejně tak jako využívání jeho kontaktních míst ve třetích zemích shledával užitečným pro další postup v řešených případech.

Styční prokurátoři třetích zemí vysláni do Eurojustu

V roce 2011 působili u Eurojustu tři styční prokurátoři z třetích zemí (Chorvatska, Norska a Spojených států amerických). Tito prokurátoři jsou oprávněni registrovat své vlastní případy podle ustanovení dohod o spolupráci, uzavřených mezi jejich zeměmi a Eurojustem.

Styčný prokurátor pro Chorvatsko v Eurojustu registroval v roce 2011 celkem 14 případů, z nichž většina se týkala trestné činnosti korupce, legalizace výnosů z trestné činnosti a obchodování s drogami. Styčný prokurátor pro Norsko v Eurojustu registroval za stejné období 47 případů. Případy se týkaly obchodová-

ní s drogami, podvodu, legalizace výnosů z trestné činnosti, korupce, obchodování s lidmi a terorismu. V říjnu 2011 došlo k výměně styčného prokurátora za Spojené státy americké v souladu s Dohodou z roku 2006, uzavřenou mezi Eurojustem a Spojenými státy americkými.

Hlavní otázky a potíže, jimž styční prokurátoři v rámci justiční spolupráce čelí, jsou obdobná těm, jimiž se zabývají národní zastoupení. Prodlevy a nevyřízení žádostí často vyplývají z odlišností v národních právních úpravách, jež regulují poskytování bankovních informací, výsledky svědků formou videokonference, přípustnost důkazů či vydávání vlastních státních příslušníků. Styční prokurátoři v Eurojustu se účastnili jak koordinačních schůzek, tak SVT.

Obecně styční prokurátoři v Eurojustu pomáhají odborníkům z EU při řešení komplexních právních úprav o justiční spolupráci mezi členskými státy a třetími státy a napomáhají hladšímu a rychlejšímu výkonu žádostí.

2 Vztahy s orgány EU a partnery

2.1 Vztahy s orgány EU

2.1.1 Evropský parlament

V průběhu roku 2011 byl Eurojust přizván k účasti na různých zasedáních Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (Výbor LIBE) Evropského parlamentu. Stalo se zavedenou praxí, že prezident Eurojustu představil Výboru LIBE výroční zprávu Eurojustu za předešlý rok. Eurojust se rovněž účastnil meziparlamentní schůze Výboru na téma Demokratická odpovědnost: Strategie vnitřní bezpečnosti EU a Úloha agentur Eurojust, Europol a Frontex. Eurojust dále podal písemné příspěvky do zpráv Evropského parlamentu pod názvy "Jak organizovaný zločin zneužívá fondů EU?" a "Odhadované náklady na protiteroristická opatření EU". Eurojust taktéž prezentoval své výsledky na veřejných slyšeních v Evropském parlamentu

"Ke strategii EU pro boj proti nadnárodnímu organizovanému zločinu" a "Útoky proti informačním systémům".

2.1.2 Rada Evropské unie

Eurojust nadále přispíval k činnosti orgánů Rady zabývajících se otázkami justiční spolupráce v trestních věcech. Hlavními přípravnými orgány Rady jsou Pracovní skupina pro spolupráci v trestních věcech (COPEN), Pracovní skupina pro obecné záležitosti včetně hodnocení (GENVAL) a bývalý Výbor článku 36 (CATS).

Maďarské předsednictví Rady požádalo Eurojust, aby se vyjádřil k návrhu směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu (EVP) v trestních věcech. Cílem EVP je změnit strukturu přeshraniční justiční spolupráce v trestních věcech, a to tak, že současné schéma vzájemné práv-

ní pomoci má být nahrazeno nástrojem založeným na principu vzájemného uznávání. Stanovisko Eurojustu bylo uveřejněno jako dokument Rady (6814/11). Dokument byl použit při jednáních konaných na půdě Poradního fóra generálních prokurátorů a vedoucích prokuratur členských států v rámci projednávání EVP na zasedání v Eurojustu v červnu 2011. Od července 2010 se Eurojust účastnil jednání Rady o EVP jako pozorovatel.

Stálý výbor pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti (COSI) byl založen podle článku 71 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) s cílem posílit operativní spolupráci mezi orgány členských států v oblasti vnitřní bezpečnosti. Eurojust se účastnil zasedání COSI s cílem napomoci rozvoji přiměřeného zapojení justičních orgánů do strategie vnitřní bezpečnosti. V tomto ohledu Eurojust ak-

Návštěva EU komisařky Cecilie Malmström

tivně podporoval realizaci celého projektu identifikací možných justičních třecích ploch v osmi prioritních oblastech boje s organizovanou trestnou činností v období 2011-2013. Eurojust se také podílel

na první výroční zprávě o strategii vnitřní bezpečnosti představené Komisí v roce 2011. V červnu 2011 Eurojust společně s Europolem představili společné stanovisko k justiční a policejní spolupráci, v němž použili praktické příklady ze třech operativních akcí s cílem zvýšit povědomí odborné veřejnosti o přidané hodnotě včasného zapojení Eurojustu a Europolu. Stanovisko bylo publikováno jako dokument Rady (9387/1/11).

2.1.3 Evropská Komise

Eurojust udržuje úzké a efektivní vztahy s Komisí, která mu poskytuje finanční prostředky pro administrativní a infrastrukturní výdaje. Komise byla nepřetržitě konzultována ohledně projektu výstavby nového sídla Eurojustu (jenž má poskytnout Nizozemsko jako hostitelský stát, avšak s významným přispěním z rozpočtu Eurojustu), které má být k dispozici v roce 2015. Z iniciativy Eurojustu se schůze předsedů agentur pro oblast spravedlnosti a vnitřních věcí, pořádané v sídle Eurojustu, poprvé zú-

častnil i zástupce Generálního ředitelství pro spravedlnost Evropské komise. Došlo k obnovení jednávání o Memorandu o porozumění mezi Eurojustem a Komisí, kterým má být formalizována vzájemná výměna rozpočtových a administrativních informací.

2.2 Sítě odborníků

Koncem roku 2011 se Eurojust stal sídlem sekretariátů tří sítí odborníků na trestní právo v Evropské unii, jimiž jsou Evropská justiční síť (EJN), Síť pro společné vyšetřovací týmy (SVT) a Evropská síť kontaktních míst týkajících se osob odpovědných za genocidium, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny (Síť pro vyšetřování zločinů genocidia). Sekretariáty těchto sítí tvoří personál Eurojustu, fungují však jako samostatné jednotky.

Kromě výše uvedeného poskytoval Eurojust asistenci Evropské justiční vzdělávací síti a neformální síti nazvané Poradní fórum generálních prokurátorů a vedoucích prokuratur členských států EU.

2.2.1 Evropská justiční síť

EJN byla založena v roce 1998 a její sekretariát je od roku 2003 tvořen personálem Eurojustu. V roce 2011 Eurojust uspořádal ve svém sídle 32. pravidelnou schůzi EJN, jíž se zúčastnili kontaktní body EJN z členských států a kandidátských zemí spolu s představiteli Komise a Rady. Účastníci projednávali návrh směrnice o EVP, další rozvoj webových stránek EJN a činnost a řízení EJN. Eurojust se také účastnil 36. plenární schůze EJN v Budapešti, která se zabývala otázkami uplatňování zásady *ne bis in idem*, vzájemného uznávání cizích rozhodnutí a výměny informací z rejstříků trestů.

Činnost Eurojustu spojená s EJN běžně probíhá v kolegiu tvořeném zástupci EJN a týmem styčných prokurátorů. Dále se podruhé sešla Společná pracovní skupina Eurojustu a EJN, zřízena v roce 2010, aby mezi jiným posoudila stávající národní směrnice pro výklad článku 13 Rozhodnutí o Eurojustu ve vztahu k řešení případů na půdě Eurojustu a EJN a

k roli kontaktních míst EJN v Národním koordinačním systému Eurojustu (ENCS), jenž má být zřízen v každém členském státě v souladu s článkem 12 Rozhodnutí o Eurojustu. Výstupy z jednání společné pracovní skupiny Eurojustu a EJN byly představeny na nejbližší plenární schůzi konané v listopadu 2011 v Gdaňsku.

2.2.2 Sekretariát sítě pro SVT

Síť pro SVT vznikla v roce 2005 a v roce 2011 byl zřízen její sekretariát. Z pozice sídla sekretariátu Eurojust podporuje širší využívání SVT v členských státech. Sekretariát koordinoval činnost vedoucí ke zveřejnění revidovaného manuálu pro odborníky z praxe ve všech jazycích EU v říjnu 2011. Eurojust spolu s Europolem uspořádali 7. výroční zasedání sítě pro SVT na téma *Operativní činnost SVT*. Odborníci z praxe podávali zprávy o svých zkušenostech se zřizováním a činností SVT u případů, které bylo třeba řešit v reálném čase. Bližší informace k práci Eurojustu s SVT jsou uvedeny v kapitole 1.4.

Zasedání členů Sítě pro vyšetřování zločinů genocidia

2.2.3 Síť pro vyšetřování zločinů genocidia

Evropská síť kontaktních míst týkajících se osob odpovědných za genocidium, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny (Síť pro vyšetřování zločinů genocidia) byla založena v roce 2002. Sekretariát sítě byl ustanoven v roce 2011 s cílem poskytovat podporu další činnosti sítě. V roce

2011 Eurojust pořádal dvě plenární schůze Sítě pro vyšetřování zločinů genocidia, na nichž odborníci z praxe projednávali různá témata operativního charakteru. Konkrétně se jednalo o témata ochrany svědků, mezinárodní justiční spolupráce, strategie ukončení činnosti mezinárodních tribunálů (a možné "mezery beztrestnosti" v případě, kdy zanikne příslušnost tribunálu), konfiskace výnosů z trestné činnosti a koordinace stávajících snah k provedení vyšetřování a stíhání pachatelů genocidia, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů.

2.2.4 Evropská justiční vzdělávací síť

Od roku 2008 Eurojust a Evropská justiční vzdělávací síť (EJTN) vyvíjejí společnou snahu ke zvyšování povědomí evropského rozměru justiční spolupráce v Evropské unii.

V roce 2011 se Eurojust nadále aktivně podílel na výměnném programu EJTN a poskytoval mu podporu za účelem pomoci soudcům a státním zástupcům člen-

ských států blíže se seznámit s úkoly Eurojustu, jeho fungováním a aktivitami. Byly realizovány tři stáže (každá po dobu tří měsíců) na národních zastoupeních Itálie, Německa a Rakouska v Eurojustu. Eurojust a EJTN rovněž souhlasili s přijetím krátkodobých stážistů EJTN (jeden až dva týdny). Šest národních zastoupení (Rakouska, Dánska, Německa, Itálie, Portugalska a Španělska) se této iniciativy účastnilo v rámci pilotního projektu, který proběhl s úspěchem a bude znovu probíhat i v roce 2012.

Eurojust se pravidelně aktivně zapojuje do seminářů a školení EJTN. V roce 2011 Eurojust podpořil projekt EJTN pod názvem *Mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech v praxi*. Představitelé Eurojustu se účastnili čtyř seminářů zabývajících se otázkami právními, praktickými a procedurálními při vydávání a výkonu EZR a vybraných druhů žádostí o vzájemnou právní pomoc. Díky své rostoucí operativní zkušenosti v této oblasti Eurojust taktéž přispíval na vzdělávacích akcích SVT.

2.2.5 Poradní fórum

V průběhu roku 2011 Eurojust nadále podporoval Poradní fórum generálních prokurátorů a vedoucích prokuratur členských států EU (Poradní fórum) v naplňování jeho hlavního cíle, jímž je napomáhat posilování role soudů a státních zastupitelství v rámci politiky vnitřní bezpečnosti EU. V daném roce se v Eurojustu uskutečnily dvě zasedání Poradního fóra.

První z nich, jež proběhlo v červnu 2011 za maďarského předsednictví, se zaměřilo na problematiku korupce. Poradní fórum projednávalo své zapojení do nového "protikorupčního balíčku" EU, a to ve světle návrhů vydaných Komisí. Dále projednávalo návrh směrnice o EVP, kterou fórum přivítalo jako významný nástroj k usnadnění a zjednodušení justiční spolupráce.

Druhé zasedání se uskutečnilo v prosinci 2011 za polského předsednictví a týkalo se otázky, jak vylepšit za přispění posílené spolupráce mezi Eurojustem a OLAFem boj proti trestné činnosti s dopadem na fi-

nanční zájmy EU jak na národní úrovni, tak na úrovni EU. Poradní fórum se dále zabývalo otázkou ochrany svědků v rámci boje proti organizovanému zločinu, jejím vztahem k zárukám spravedlivého procesu a případným přijetím společných standardů na úrovni EU. V neposlední řadě se zasedání zaměřilo na projednání návrhu směrnice o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a o právu na komunikaci po zatření a na potřebu zajistit obojí, a to jak spravedlivý proces, tak i účinné vedení trestního řízení.

Eurojust poskytuje Poradnímu fóru významnou právní a logistickou podporu a současně je jeho prostředníkem pro prezentaci jeho postojů vůči evropským institucím.

2.3 Agentury a orgány EU

2.3.1 Europol

Europol je důležitým partnerem Eurojustu, přičemž jejich partnerství podtrhuje i umístění obou orgánů v Haagu. Lisabonská

smlouva zase přisuzuje Eurojustu koordinační úlohu zakládající se na "informacích poskytnutých orgány členských států a Europolem".

V roce 2011 došlo k výraznému nárůstu případů řešených ve spolupráci s Europolem. Europol byl zastoupen na 89 koordinačních schůzkách Eurojustu ve srovnání se 41 schůzkami v roce 2010. Výměna operativních informací prostřednictvím zabezpečeného komunikačního spojení mezi Eurojustem a Europolem se zvýšila o 35 %. Tímto způsobem došlo v roce 2011 k výměně více než 900 zpráv.

V roce 2011 se Eurojust zapojil do dalších dvou analytických pracovních svazků (AWF). Jednalo se o případy obchodování s lidmi a výroby a pašování marihuany. Celkový počet analytických pracovních svazků, do kterých je Eurojust zapojen, tak vzrostl na 17. Členské státy však již neschválily zapojení Eurojustu do dalších důležitých analytických svazků zabývajících se např.

Zasedání Poradního fóra během maďarského předsednictví

islamistickým terorismem nebo domácím extremismem.

Za účelem vytvoření užší operativní spolupráce zkoumali Eurojust a Europol nová

V roce 2009 bylo zjištěno podezření, že maďarsko-chorvatsko-slovinsko-srbská zločinecká skupina s vazbami v Asii zmanipulovala výsledek přibližně 170 fotbalových zápasů, a to podplácením hráčů, rozhodčích a dalších osob v Německu, Maďarsku, Finsku, Chorvatsku, Slovinsku a v dalších evropských zemích. Skupina organizovaného zločinu vsadila na výsledky těchto fotbalových zápasů v Asii a v Evropě, z čehož získala výnosy ve výši několika milionů EUR.

Německé orgány zahájily v listopadu 2009 vyšetřování a přibližně o měsíc později začalo vyšetřování i v Maďarsku. Od samého počátku probíhala mezi německou a maďarskou policií intenzivní spolupráce. Na základě této spolupráce došlo k zapojení justičních orgánů a Maďarsko podalo do Německa žádost o právní pomoc za účelem získání důkazů a dokumentů z německého vyšetřování. Jak se případ v Maďarsku postupně vyvíjel, byly zjištěny vazby i na

Chorvatsko a Slovinsko. Došlo tedy k zahájení paralelních vyšetřování, jež vedla k zatčení přibližně 30 podezřelých. V Maďarsku se pak uskutečnila schůzka se slovinskými orgány.

S rostoucí složitostí případu byl o asistenci požádán i Eurojust. Ten uspořádal koordinační schůzku, na níž si justiční a policejní orgány dotčených členských států vzájemně vyměnily informace. Eurojust také napomáhal při vypracovávání a předávání žádostí o justiční spolupráci s cílem zajistit plynulý průběh celého případu. Díky zapojení Eurojustu došlo k propojení oddělených složek vyšetřování, přičemž zvýšená výměna informací otevřela nové linie případu. Eurojust velice úzce spolupracoval s Europolem, který poskytl operativní a analytickou podporu pro vyřešení případu. V roce 2011 pak byl zřízen SVT, jenž pro svou operativní činnost úspěšně získal finanční podporu Eurojustu.

ustanovení, obsažená v revidované dohodě o spolupráci z 1. ledna 2010. Pro zastupce obou organizací byl vytvořen vý-

měnný program. Uskutečnilo se tak pět vzájemných návštěv delegací z obou organizací. Delegáti z Europolu se při své

návštěvě v Eurojustu účastnili interních schůzek (včetně plenárních zasedání Kolegia), jakož i brífinků s ohledem na jejich konkrétní profesní zaměření. S ohledem na užší vztahy mezi národními jednotkami Europolu a národním koordinačním systémem Eurojustu (ENCS) ve smyslu článku 12 odst. 5 písm. d) Rozhodnutí o Eurojustu se zastupci Europolu také účastnili schůzek zaměřených na implementaci Rozhodnutí o Eurojustu. Eurojust se naopak účastnil zasedání ředitelů národních jednotek Europolu (HENU) s tím, že dne 27. října 2011 přijal delegaci posledně jmenovaných na své půdě.

Eurojust a Europol společně pořádali seminář na téma Extremismus/terorismus – profilované násilnické skupiny, extremismus ve vztahu k právům zvířat, podvody na DPH a expertní schůzky SVT. Na strategickém setkání v Říjnu 2011 přednesl Europol příspěvek na téma *Podpora zapojení Eurojustu při řešení případů obchodování s drogami*. Blíže k tomu v kapitole 1.3.2.

2.3.2 OLAF

Praktické dohody o spolupráci z roku 2008 mezi Eurojustem a Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) představují právní základ spolupráce mezi oběma institucemi.

Mezi Eurojustem a OLAFem se zvýšila výměna informací o řešených případech. V roce 2011 postoupil OLAF Eurojustu osm případů ve srovnání se čtyřmi v roce 2010. Byť jde o nízké číslo, je třeba na celou situaci nahlížet ve světle třech následujících důvodů. Zaprvé, Eurojust se zabývá vyšetřováním trestních věcí, zatímco činnost OLAFu je zaměřená na správní vyšetřování (ze své operativní činnosti za rok 2010 OLAF doporučil zvážit trestní vyšetřování justičními orgány v 28 případech). Zadruhé, Eurojust se běžně zabývá případy zahrnujícími dva a více členských států, kdežto OLAF nikoliv. A konečně zatřetí, OLAF byl v roce 2011 přizván k osmi koordinačním schůzkám, což je nesmírně povzbuzující faktor s

ohledem na reálný počet vzájemně předaných případů.

Jak dokazuje příklad vyšetřování údajné korupce mezi poslanci Evropského parlamentu, vzájemná spolupráce Eurojustu a OLAFu na konkrétních případech se jasně osvědčila. Více podrobností naleznete v kapitole 1.3.5.

V roce 2011 došlo ke zkvalitnění spolupráce mezi Eurojustem a OLAFem. Byla dohodnuta kritéria pro výběr společných případů zahrnujících trestnou činnost a přeshraniční prvky; začalo fungovat zabezpečené komunikační spojení mezi oběma orgány poté, co Eurojust získal přístup do Celního informačního systému (CIS); a bylo dosaženo dohody o výměně styčných důstojníků. Vyšetřovatelé OLAFu uspořádali studijní cestu do Eurojustu. OLAF se účastnil expertního semináře SVT pořádaného Eurojustem. Přidaná hodnota účasti OLAFu ve SVT spočívá jak v možnosti vzájemného ověření si dat SVT s daty OLAFu, tak ve sdílení výsledků správního vyšetřování.

Návštěva Roba Wainwrighta, ředitele Europolu

2.3.3 Frontex

V roce 2011 Eurojust pokračoval v jednáních s Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex) za účelem uzavření dohody o spolupráci v souladu s čl. 26 odst. 1 Rozhodnutí o Eurojustu.

Návštěva Giovanniho Kesslera, generálního ředitele OLAFu

V roce 2011 se Eurojust účastnil projektu *Školení pohraničních hlídek na téma obchodování s lidmi*, jehož cílem bylo rozvíjet specializované školení pro pohraniční hlídky nejen ze zemí Evropské unie, ale i ze zemí přidružených k schengenskému prostoru. Za účelem jednotného obsahu byly do školení zahrnuty aspekty přípravné i soudní fáze trestního řízení.

2.3.4 CEPOL

V roce 2011 Eurojust asistoval u 21 školicích a výukových akcí Evropské policejní akademie (CEPOL). Tato školení, určená

vyšším policejním důstojníkům a státním zástupcům se tematicky týkala SVT (ve spolupráci s EJTN) a role Eurojustu při usnadňování výkonu EZR z operativního hlediska. V květnu 2011 vyzval ředitel CEPOLu Eurojust ke spolupráci na E-learningovém modulu o počítačové kriminalitě.

S ohledem na potřebu zajistit koordinovaný průběh školení policistů a státních zástupců byl Eurojust přizván do Výročního programového výboru CEPOLu a zúčastnil se rovněž Desáté výroční konference CEPOLu konané v jeho sídle.

Od roku 2007 pašovala zločinecká skupina tabák a jiné komodity z Ruské federace a Běloruska do a napříč celou Evropskou unií. Vůdci této skupiny měli na území EU svou základnu v Litvě. Litevské orgány kontaktovaly Eurojust s žádostí o asistenci poté, co vůdci této skupiny unikli stíhání i navzdory zadržení několika kamionů naložených cigaretami během akcí provedených v Polsku, Litvě, Estonsku a Německu.

Eurojust asistoval při analyzování daného případu a zorganizoval pět koordinačních schůzek s dotčenými členskými státy, Europolu a

OLAFem s cílem zajistit na základě úkonů provedených různými jurisdikcemi ucelený obraz o činnosti vůdců zločinecké organizace. V den akce, který byl dohodnut na konec listopadu 2011, bylo zadrženo 25 osob. Důležitou byla skutečnost, že se mezi zadrženými nacházeli i vůdčové zločinecké organizace. V rámci 50 domovních prohlídek byly zajištěny zbraně, výbušniny, narkotika, velké množství hotovosti a odcizené předměty. Vyšetřování rovněž umožnilo zamezit dispozici s majetkem pocházejícím z trestné činnosti, konkrétně s nemovitostmi a luxusními vozy.

2.3.5 Ředitelé agentur v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí

V roce 2011 Eurojust předsedal zasedání Ředitelů agentur v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí (agentury SVV) a v úzké spolupráci s CEPOLem, Europol, Frontexem a Agenturou Evropské unie pro základní práva koordinoval vydání Závěrečné zprávy o posílené spolupráci mezi agenturami. Každoroční schůzka ředitelů agentur SVV se konala dne 24. listopadu v sídle Eurojustu. Agentury znamenaly vývoj jak na poli dvoustranné, tak i vícestranné spolupráce. Jako příklad vícestranných iniciativ lze uvést výměnu katalogu činností a poskytovaných služeb či konzultace v rámci ročního pracovního programu agentur.

Eurojust z pozice předsedajícího zasedání Ředitelů agentur v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí podal výboru COSI zprávu o pokroku a dosažených výsledcích v rámci spolupráce mezi agenturami SVV a spolu s Frontexem předložil společný návrh činnosti pro období 2012-2013 (18079/11).

2.4 Vztahy mimo Evropskou unii

V roce 2011 pokračovalo rozšiřování možností operativní spolupráce Eurojustu s třetími státy a organizacemi mimo Evropskou unii. Dne 22. června 2011 vstoupila v platnost dohoda o spolupráci mezi Eurojustem a Švýcarskou konfederací. Znovu bylo potvrzeno jako prioritní vyjednávání dohod o spolupráci s Ruskou federací, Ukrajinou a Lichtenštejnskem. Dále došlo k přezkoumávání možností zahájit jednání vedoucí k uzavření dohod o spolupráci s Izraelem, Albánií, Bosnou a Hercegovinou, Černou Horou, Srbskem, Moldavskem, Kapverdami a Tureckem. Rovněž proběhlo vyhodnocení implementace dohod o spolupráci s Chorvatskem a Norskem.

Poznatky z misí uskutečněných v Albánii, Srbsku, Černé Hoře a Ukrajině umožnily Eurojustu zhodnotit implementaci právních úprav těchto zemí v oblasti ochrany osobních údajů. Pokračovalo se rovněž ve zkoumání možností zahájit jednání ve-

doucí k uzavření Memoranda o porozumění s Interpolem a Skupinou států bojujících proti korupci (GRECO).

Eurojust rovněž poskytoval podporu při setkáních Pracovní skupiny EU – USA. Svůj příspěvek pronesl zejména na zasedání odborníků z EU na téma implementace dohod o vydávání a vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy, kterou organizovala Komise v září 2011. Eurojust na koordinačních schůzkách poskytoval poradenství ohledně právních otázek týkajících se výměny informací se Spojenými státy. Pokračovala rovněž práce na přípravě budoucích setkání, jež by měly být zaměřeny na řešení praktických aspektů justiční spolupráce mezi Evropskou unií a Ruskou federací.

S ohledem na globální rozsah organizované trestné činnosti (jejímž příkladem je obchodování s drogami a s lidmi v Evropské unii i mimo její hranice) je potřeba brát nové podněty jako nezbytné. Rozhodnutí o Eurojustu v této oblasti představuje nový důležitý nástroj, s jehož

pomocí je možno do třetích zemí umístit své styčné soudce vystupující za všechny členské státy. V roce 2011 byla kolegiu představena zpráva o úkolech, funkci a profesním postavení těchto styčných soudců. Tato zpráva představuje důležitý krok při úvahách o zapojení posledně jmenovaných do operativní činnosti

Eurojustu a při plnění kritérií podle článku 27a Rozhodnutí o Eurojustu.

S ohledem na celosvětově zvyšující se rozsah organizovaného zločinu Eurojust znovu upevňoval svou vazbu na Latinskoamerickou síť pro mezinárodní justiční spolupráci (IberRed). Rozběhl se

projekt na vylepšení praktické spolupráce mezi Eurojustem a státními zástupci specializovanými na případy obchodování s drogami v síti IberRed. S pomocí vazeb na síť IberRed Eurojust usnadňoval výkon žádostí o vzájemnou právní pomoc a žádostí o vydání ze států Latinské Ameriky a naopak.

3 Rozhodnutí o Eurojustu, budoucnost a administrativní vývoj

3.1 Implementace Rozhodnutí Rady o posílení Eurojustu

Cílem Rozhodnutí Rady o posílení Eurojustu z roku 2009 je zvýšit operativní kapacitu Eurojustu. Včasná a efektivní implementace Rozhodnutí o Eurojustu a to jak ze strany Eurojustu tak i členských států, je zapotřebí k využití celého potenciálu Eurojustu v boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti. Uvedení vnitrostátního práva do souladu s Rozhodnutím o Eurojustu bylo nezbytné v 18 členských státech, které tak učinily do června 2011. Deset členských států dokončilo nezbytná opatření ke konci roku 2011.

V roce 2011 Eurojust dovršil několik projektů nezbytných pro implementa-

ci Rozhodnutí o Eurojustu. Byl uveden do chodu Systém stálé koordinace (SSK); byly vylepšeny formuláře pro snadnější přenos informací o případech závažné přeshraniční trestné činnosti spolu se souvisejícími změnami pro elektronický rejstřík případů (CMS); byly zřízeny sekretariáty sítě pro SVT a sítě kontaktních míst týkající se osob odpovědných za genocidium, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny. S členskými státy a orgány EU proběhla setkání Neformální pracovní skupiny pro implementaci Rozhodnutí o Eurojustu. Hlavními tématy se staly zvýšená výměna informací a vznik Národního koordinačního systému Eurojustu s cílem posílit vazbu posledně jmenovaného na odborníky na národní úrovni. Informace o dalším vývoji implementace jsou uvedeny níže.

Systém stálé koordinace

Centralizovaný Systém stálé koordinace byl vytvořen s cílem usnadnit přístup k národním zastoupením a umožnit účinný zásah kdykoliv, zejména v urgentních případech. Justiční a policejní orgány členských států mohou nyní prostřednictvím mezinárodního telefonního čísla (či přiřazeného nizozemského telefonního čísla) kontaktovat Eurojust nepřetržitě 24 hodin denně/7 dní v týdnu.

Systém řízení telefonátů hovor přijme a přepojí jej na zástupce SSK při národním zastoupení. Dotaz může být zodpovězen v mateřském jazyce tazatele a příslušný úkon provede výše uvedeným zástupcem SSK pro systém stálé koordinace. Od za-

Jednu prosincovou noc v roce 2011 kontaktoval národní státní zástupce styčnou osobu SSK při francouzském zastoupení Eurojustu. Policie zadržela podezřelé osoby a zajistila materiál s možnou kriminální vazbou na bankovní účet otevřený v Lucembursku, na němž bylo uloženo přibližně 4 mil. EUR. Příslušný státní zástupce požadoval urychlené zmrazení účtu, k čemuž bylo potřeba asistence ve formě příslušného řízení v jiném členském státě.

Francouzský zástupce Eurojustu kontaktoval svého lucemburského kolegu, jenž okamžitě poskytl informaci o právních a skutkových náležitostech příkazu k zajištění a inicioval zkontaktování s oddělením lucemburské finanční zpravodajské služby při úřadu státního zástupce. Poté, co se na druhý den otevřely banky, byl zmiňovaný bankovní účet výše uvedeným oddělením zmrazen a následně lucemburským vyšetřujícím soudcem během stejného dne zajištěn.

slán Eurojustu přes určený chráněný kanál pro elektronickou poštu. Eurojust uveřejnil na svých [stránkách](#) krátkou informativní zprávu k výkladu článku 13 odst. 5 až 7, dostupnou na.

Eurojust vyzývá členské státy k využívání tohoto nového nástroje spolu s formulářem, jež jsou určeny k podpoře členských států v účinnějším boji proti organizované trestné činnosti.

Informace získané podle článku 13 umožňují Eurojustu odhalit vazby na jiné případy, včetně těch již zaregistrovaných v elektronickém rejstříku případů, poskytnout členským státům asistenci již v raném stádiu případu a poskytnout národním orgánům operativní zpětnou vazbu. Větší výměna informací má zlepšit schopnost Eurojustu poskytovat národním orgánům informace o překážkách i osvědčených postupech v oblasti přeshraniční justiční spolupráce.

Zdokonalení elektronického rejstříku případů

Software pro elektronický rejstřík případů byl zaveden v roce 2004 s tím, aby usnad-

hájení provozu tohoto systému v srpnu 2011 bylo přijato 94 hovorů.

Výměna informací podle článku 13

Článek 13 Rozhodnutí o Eurojustu vyžaduje po členských státech, aby své národní zástupce informovaly o vyšetřování a stíhání závažných trestných činů s přeshraničním dosahem.

Za účelem usnadnění strukturovaného přenosu informací od státních zástupců a soudců z členských států Eurojust vytvořil ve všech oficiálních jazycích EU „chytrý“ formulář ve formátu PDF. Ten specifikuje druh informací, jež mají být odeslány, a měl by sloužit k podpoře nahlašování případů. Formulář je přístupný příslušným národním orgánům prostřednictvím národních zastoupení. Po vyplnění je ode-

ňoval bezpečné ukládání dat o případech, výměnu informací mezi národními členy a následnou analýzu shromážděných dat. Jelikož elektronický rejstřík případů má do budoucna pracovat s dodatečnými informacemi o osobách a musí tedy být v souladu s pravidly Eurojustu o ochraně osobních údajů kontrolovaných referentem pro ochranu osobních údajů, byla spuštěna celá řada projektů zavádějících změny požadované Rozhodnutím o Eurojustu.

Za účelem zajištění náležité výměny informací z trestních spisů mezi systémy členských států a Eurojustem se posledně jmenovaný úzce zapojil do výzkumného projektu Evropského sdružení pro boj proti organizovanému zločinu (EPOC) IV. Jeho cílem je zabezpečit další vývoj softwaru EPOC k zavedení Systému národních orgánů (NAS) umožňujícího výměnu informací mezi Eurojustem a národními elektronickými rejstříky případů. Projektovými partnery pro EPOC IV jsou Bulharsko, Francie, Itálie, Litva, Nizozemsko a Slovinsko. Semináře na podporu NAS se účastnili techničtí pracovníci ze státních zastupitelství z 19 členských států. Projekt je naplá-

nován na tři roky počínaje dubnem 2009 a konče březnem 2012.

Za účelem usnadnění bezpečného přenosu dat pro Národní koordinační systém Eurojustu (ENCS) v členských státech pracoval Eurojust na celé řadě opatření týkajících se propojení sítí. Přesné řešení je s ohledem na technické požadavky odsouhlaseno s každým členským státem s tím, že kde je to možné, využívá se existujícího spojení. Pilotní spojení prostřednictvím systému s-TESTA a VPN tunel přes veřejnou síť Internet je v současné době testováno v Bulharsku, Maďarsku, Irsku, Lotyšsku, Portugalsku a Rumunsku. Memorandum o porozumění bude podepsáno mezi Eurojustem a členským státem dříve, než se začne propojení oficiálně používat.

Národní koordinační systém Eurojustu

Podle Rozhodnutí o Eurojustu je Národní koordinační systém Eurojustu určen k posílení jeho vztahu s justičními a policejními orgány členských států. Za účelem zavedení tohoto systému přijal Eurojust různá opatření sahající od vybudování va-

zeb s kontaktními místy Evropské justiční sítě v rámci Pracovní skupiny Eurojust-EJN po rozvoj vztahů s řediteli národních jednotek v Evrope.

Eurojust rovněž pracoval na databázi známé jako „švédské listy“, jenž má poskytovat informace o složení národního koordinačního systému Eurojustu v každém členském státě. Tento koordinační systém již byl v několika členských státech implementován, a to buď formou právně závazných předpisů nebo formou nařízení, oběžníků, směrnic nebo jiných nezávazných právních nástrojů. Eurojust rovněž v budoucnu prozkoumá možnost vytvořit společnou platformu k zajištění dialogu mezi členy národního koordinačního systému Eurojustu, zejména pak národními korespondenty odpovědnými za fungování tohoto systému a Eurojustem.

V roce 2011 byl na [webové stránce](#) Eurojustu zveřejněn dokument týkající se budoucí struktury a úkolů národního koordinačního systému Eurojustu a ideálního profilu národních korespondentů pro Eurojust, který je dostupný na.

3.2 Pracovní skupina o budoucím vývoji Eurojustu

S přispěním pracovní skupiny pokračoval Eurojust v úvahách o naplnění článků 85 a 86 SFEU. V květnu 2011 proběhl za maďarského předsednictví strategický seminář na téma *Eurojust: nové perspektivy v justiční spolupráci* zaměřený na článek 85 SFEU a to na základě poznatků z praxe. Účastníci na základě případových studií zvažovali, jaké další pravomoci by mohly učinit Eurojust efektivnějším. Dospěli k závěru, že zjištěné problémy by měly být vzaty do úvahy při aplikaci nových možností, jež nabízí Lisabonská smlouva. Workshopy se zabývaly následujícími tématy: udělení závazné pravomoci Eurojustu zahajovat vyšetřování a předcházet a řešit problémy spjaté s určováním soudní příslušnosti; zjištění problémů při plnění úkolů koordinace vyšetřování a trestního stíhání a možná opatření k jejímu zlepšení; posílení budoucí operativní spolupráce s Europolem a OLAFem; a možné cesty k zajištění různých mechanismů posouzení operativní činnosti Eurojustu v praxi.

Zpráva ze semináře byla publikovaná na webových stránkách Eurojustu jako dokument Rady 14428/11.

V současnosti Eurojust připravuje příspěvek ke své struktuře a k hodnocení národními parlamenty, jenž bude předložen zainteresovaným stranám s ohledem na nařízení o Eurojustu a Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO) navrhovaná na rok 2013.

3.3 Administrativní vývoj

Eurojust hospodařil v roce 2011 s rozpočtem ve výši 31,7 mil. EUR, přičemž 95,6 % rozpočtu bylo vyčerpáno a celkově bylo realizováno 7 300 transakcí (závazků a plateb), což představuje nárůst o 12 % oproti loňskému roku.

Počet zaměstnanců Eurojustu se v roce 2011 zvýšil na 269 (oproti 267 zaměstnancům v roce 2010). Z tohoto počtu bylo z členských států vysláno 42 státních zástupců, soudců a policejních důstojníků odpovídajících pravomocí. Jejich činnosti napomáhalo 210 zaměstnanců zaměstna-

ných podle Služebního řádu EU a 17 vyslaných národních expertů.

Vývoj plánovacích nástrojů

V roce 2011 došlo k vylepšení plánovacích nástrojů Eurojustu. Začal se používat nový výdajový model, propojující aktivity přímo s rozpočtovými výdaji. Díky schopnosti rozvrhnout výdaje mezi útvary a služby a distribuovat dodatečné výdaje, představuje nový výdajový model důležitý nástroj pro řízení činnosti Eurojustu. Umožňuje posledně jmenovanému uchopit celkové náklady, za něž jsou útvary a služby odpovědné, srovnávat výdaje nasmlouvané mimo Eurojust, například bezpečnostní službu v porovnání s vnitřními výdaji, monitoringem rozpočtových trendů a určení neočekávaných výdajů v rané fázi. Důležité rovněž je, že výdajový model umožňuje správně identifikovat vztah mezi hlavními a mimořádnými aktivitami.

K usnadnění efektivního řízení zdrojů se stala výroční zpráva o činnosti administrativního ředitele ústředním nástrojem

strategického plánovacího a programovacího cyklu s cílem zajistit řádné využívání zdrojů k dosahování vytyčených cílů. S Komisí pravidelně dochází k výměně informací o rozpočtu a administrativních záležitostech. Prostřednictvím Memoranda o porozumění se tato rychlá a účinná výměna informací dále formalizovala.

Hodnocení organizační struktury

Systém hodnocení organizační struktury byl použit jako referenční bod pro administrativní podporu základních činností Eurojustu. Došlo k ustavení Útvaru analýzy případů (dříve rejstříku případů) s cílem poskytovat podporu národním zastoupením. Zhodnocení veškerých administrativních kroků vedlo k zajištění co nejlepšího souladu s provozními potřebami. V souvisejícím rozvoji lidských zdrojů došlo k zavedení informačního systému s cílem monitorovat výdajovou efektivitu zaměstnaneckých zdrojů a zajistit optimální soulad mezi požadavky na školení a samotným výkonem povinností; Výbor zaměstnanců byl vyzván k účasti na zlepšování procedur výběru zaměstnanců.

V rámci zajištění kontinuity v plnění úkolů byly učiněny kroky vedoucí k vývoji akčního plánu identifikujícího případná rizika v činnosti Eurojustu. Podobně byly do Ročního pracovního programu pro rok 2013 zahrnuty indikátory strategického klíčového výkonu určené k měření kvality činností, expertíz a organizační činnosti Eurojustu. Rovněž byl připraven seznam úkonů poskytovaných administrativními útvary.

Nové sídlo

V loňském roce došlo k značnému posunu při zajištění nového sídla Eurojustu, jenž by mělo být k dispozici od roku 2015. Dne 30. června 2011 byla s Nizozemským královstvím podepsána dohoda o spolupráci s cílem zajistit Eurojustu novou budovu, která bude zejména sloužit k naplňování jeho hlavní operativní činnosti. Porota rovnoměrně složená ze zástupců hostujícího státu a Eurojustu jednomyslně vybrala do soutěže pět projekčních týmů. Kandidáti byli vyzváni k předložení návrhů projektu, který skloubí maximální efektivitu prováděných činností s co nej-

Klaus Rackwitz, nový administrativní ředitel

Administrativní personál

nižšími náklady za současného respektování hlavních hodnot Eurojustu.

3.4 Veřejný přístup k dokumentům Eurojustu

Došlo k navýšení počtu žádostí o veřejný přístup k dokumentům Eurojustu. V roce 2011 bylo přijato jedenáct takových žá-

dostí. Čtyři z nich přijal Eurojust přímo a v dalších sedmi případech byl jako třetí strana konzultován ohledně žádostí směřujících na jiné organizace.

Dvě ze čtyř stížností přímo adresovaných Eurojustu se týkaly zaměstnaneckých věcí a dvě zbývající byly zaměřeny na vyšetřování a stíhání, do něhož byl Eurojust

zapojen. Dvěma prvně zmíněným žádostem bylo vyhověno, zato druhé dvě týkající se konkrétních případů byly z níže uvedených důvodů odmítnuty.

Ze sedmi žádostí, které byly s Eurojustem jako třetí stranou konzultovány jakožto žádosti směřující na jiné organizace, se pouze jedna týkala posuzovaného případu. Posledně zmíněná stížnost byla odmítnuta (z důvodů níže uvedených) a zbylým šesti týkajícím se přístupu k dokumentům EU bylo plně vyhověno.

Žádosti o informace na konkrétně řešené případy (přijaté jak přímo tak i nepřímo) byly posouzeny jednotlivě i ve vztahu k zvláštním předpisům a z různých důvodů odmítnuty. Zaprvé, zveřejnění by mohlo oslabit ochranu soukromí a integrity jednotlivce; zadruhé zde hraje roli ochrana veřejného zájmu, pokud jde o naplnění úkolů Eurojustu posílit boj proti závažné trestné činnosti; zatřetí je zde skutečnost, že vyšetřování a stíhání probíhá na národní úrovni a Eurojust mu pouze asistuje; a konečně začtvrté jde o soulad s použitelnými pravidly o profesním tajem-

Vedoucí administrativních oddělení Eurojustu

Zleva doprava: Jacques Vos, vedoucí oddělení korporativních služeb; Joannes Thuy, tiskový mluvčí, vedoucí PR a tiskového oddělení; Diana Alonso Blas, úřednice pro ochranu osobních údajů; Carla Garcia Bello, tajemnice Kolegia; Alinde Verhaag, zastupující vedoucí oddělení práce na případech; Anna Baldan, koordinátorka sekretariátu sítě pro SVT; Klaus Rackwitz, administrativní ředitel; Catherine Deboyser, vedoucí právního oddělení; Jon Broughton, vedoucí oddělení informatiky; Mike Moulder, vedoucí oddělení rozpočtu, financí a nákupu; Linda Scotts, vedoucí personálního oddělení; Matevž Pezdirc, koordinátor Sítě provyšetřování zločinů genocidia; Fatima Martins, tajemnice EJNI

ství. Dalšími důvody pro odmítnutí těchto žádostí byla skutečnost, že dokumenty pocházely z členských států, které si vy-

mínily jejich utajení, když tyto dokumenty byly určeny pro interní použití v situacích, kde nebylo rozhodnuto Eurojustem, kde

by prozrazení mohlo oslabit rozhodovací proces v Eurojustu nebo kde není prvořadý veřejný zájem na jejich zveřejnění.

Seminář Eurojustu v Sofii, Bulharsko

Seminář Eurojustu v Budapešti, Maďarsko

Seminář Eurojustu v Římě, Itálie

4 Návaznost na závěry Rady EU

Ve dnech 9. – 10. června 2011 přijala Rada ministrů spravedlnosti a vnitra závěry k 9. výroční zprávě Eurojustu (10645/1/11 REV 1). Tak jako v předešlých zprávách, v této kapitole Eurojust podává informace o oblastech, k nimž Rada vydala svá doporučení.

Eurojust – EJM	
Vypracovat a realizovat nástroj sloužící k posílení spolupráce mezi Eurojustem a EJM, zejména v rámci Národního koordinačního centra Eurojustu (ENCS) a s ohledem na jednoduché případy, které byly EJM postoupeny.	Spojená pracovní skupina Eurojustu a EJM byla zřízena, mezi jiným, za účelem posouzení role kontaktních míst EJM v Národním koordinačním centru Eurojustu. Více informací je uvedeno v kapitole 2.2.
Koordinační schůzky a zapojení Europolu a OLAFu	
Podporovat koordinační schůzky mezi příslušnými orgány členských států a do spolupráce zapojovat rovněž další orgány EU jako Europol a OLAF v případech, kde je to vhodné či v rámci již existujících právních nástrojů.	V roce 2011 došlo k značnému nárůstu počtu koordinačních schůzek. Eurojust je organizoval v 204 případech. Europol se zúčastnil 84 koordinačních schůzek a OLAF osmi. Více informací v kapitole 1.2.2.

Expertní centrum	
Pokračující úsilí stát se "expertním centrem" pro oblast justiční spolupráce v Evropě s cílem přispět do debaty vedené mezi dalšími zainteresovanými stranami.	Eurojust rozvíjel koncepci centra pro provádění expertíz s cílem usnadnit akceschopnost justice při boji proti organizované přeshraniční trestné činnosti v Evropské unii prostřednictvím centralizace znalostí a zkušeností z oblasti justiční spolupráce v trestních věcech v jediné instituci.
Použití článku 7 odst. 2 a 3 Rozhodnutí o Eurojustu	
Informovat o použití článku 7 odst. 2 a 3	I když kolegium nevydalo žádné písemné nezávazné stanovisko podle článku 7 odst. 2 a 3, bylo na úrovni národních zastoupení vyřešeno velké množství případů. Více informací k otázkám konfliktu jurisdikcí v kapitole 1.2.8 a k EZR v kapitole 1.2.10.
Články 85 a 86 SFEU	
Je potřeba zohlednit odbornou činnost Eurojustu v politické debatě o budoucí implementaci článků 85 a 86 SFEU.	V roce 2011 se Eurojust dále zabýval svým budoucím vývojem s ohledem na právní úpravu obsaženou v SFEU a na základě svých zkušeností z operativní činnosti, aktivně přispíval do pokračující evropské debaty na toto téma. Eurojust zaujal k článkům 85 a 86 svůj fakticky podložený postoj dříve, než byly naformulovány závěry politické debaty (srovnej kapitolu 3.2).
Statistické nástroje	
Vzít do úvahy další rozvoj statistik zavádějící rozlišování podle jednotlivých zemí.	Srovnej přílohu, graf 2.

Společné vyšetřovací týmy	
Pokračovat v podpoře školení věnovaných SVT.	Eurojust podporoval školení na téma SVT organizované CEPOlem. Prostřednictvím každoročních setkání Sítě pro SVT sdílela odborná veřejnost své zkušenosti a vědomosti stejně jako osvědčené postupy a přispívala k podpoře využívání SVT.
Spolupráce se třetími státy	
Pokračovat v poskytování asistence při řešení případů zahrnujících třetí státy.	Třetí státy se účastnily koordinačních schůzek ve 45 případech. Více informací je uvedeno v kapitole 1.5.
Elektronický rejstřík případů	
Realizovat změny plynoucí z Rozhodnutí o Eurojustu vzhledem k výměně a poskytování informací v Eurojustu; další posílení kapacity, jež se bude zabývat a analyzovat přijímané informace včetně křížových analýz; využít veškerý potenciál databází Eurojustu, pokud jde o případné žádosti na členské státy ohledně převzetí vyšetřování a trestního stíhání vybraných trestných činů na základě křížových analýz.	Byl vytvořen formulář pro přenos informací Eurojustu podle článku 13 Rozhodnutí o Eurojustu. V březnu a dubnu 2011 byl ukončen dotazník zaměřený na rozvoj elektronického rejstříku případů. Došlo k identifikaci různých oblastí hodných dalšího uvážení, a to registrace případů, monitoring případů, statistiky, informace podle článku 13 a zpětná vazba, hodnocení řešených případů, analýza řešených případů, systém elektronických složek (řízení dokumentů) a komunikační prostředky. Tato témata budou v roce 2012 projednávána jednotlivě na plenárních schůzích kolegia za účelem poskytnutí podpory k funkčnímu zhodnocení současného elektronického rejstříku případů z pohledu uživatelů. Dále kolegium přijalo upravený seznam typů trestné činnosti.

Spolupráce s Europol	
Pokračování ve společné činnosti v rámci existujících nástrojů a při zajištění vysoké úrovně ochrany osobních údajů.	V roce 2011 byl zaznamenán nárůst případů řešených Eurojustem, na nichž spolupracoval Europol. Došlo rovněž k nárůstu výměny operativních dat o 35 % (911 výměn) prostřednictvím zabezpečeného komunikačního spojení. Obě organizace aplikují zásady společné ochrany osobních údajů. Více informací je uvedeno v kapitole 2.3.1.
Spolupráce s OLAFem	
Udržovat výhradní partnerství v boji proti podvodům, korupci a dalším druhům trestné činnosti ovlivňující finanční zájmy EU.	V roce 2011 vzrostl počet sdílených informací vztahujících se k řešeným případům. OLAF doporučil zahájení trestního vyšetřování a stíhání vnitrostátními orgány napříč Evropskou unií v přibližně 30 případech. Osm případů postoupil Eurojustu za účelem poskytnutí asistence. Více informací je uvedeno v kapitole 2.4.
Spolupráce s Frontexem	
Pokračovat ve snaze o nastolení formálních pracovních vztahů s Frontexem, zejména s cílem posílit výměnu informací.	Po přijetí nového nařízení o Frontexu se předpokládá pokračování v dohodě o spolupráci při výměně osobních a operativních údajů. Více informací je uvedeno v kapitole 2.5.

Projekt hodnocení organizační struktury	
Prezentovat výsledky projektů na téma výkonnost kolegia a hodnocení organizační struktury.	Eurojust pokračoval v provádění hodnocení organizační struktury v sedmi oblastech. Došlo z větší části k ukončení projektu <i>Administrativní struktura</i> . Dále byl zaznamenán značný pokrok v projektech <i>Výkonnostní a rizikový management</i> , <i>Spolupráce ve správních oblastech</i> , <i>Kolegium a národní zastoupení a Školení</i> . Dále se připravuje Akční plán Eurojustu pro zmírnění potenciálních rizik. Na základě strategických klíčových výkonnostních ukazatelů rozpracovaných Eurojustem došlo k začlenění návrhů těchto generických ukazatelů měřících kvalitu služeb, odborných znalostí, informovanosti a organizační výkonnosti Eurojustu do návrhu ročního pracovního programu pro rok 2013. Další projekt na téma <i>Rozhodovací delegace, řídicí portfolio a vzdělanost</i> stále probíhá.
Implementace Rozhodnutí Eurojustu o Systému stálé koordinace	
Nadále implementovat Rozhodnutí o Eurojustu; revidovat jednací řád a vytvořit standardní formuláře, prostřednictvím nichž lze předávat a v Eurojustu zpracovávat informace; v další výroční zprávě bude uveřejněna zpráva o implementaci příslušných ustanovení; urychlit sestavení Systému stálé koordinace a vyvinout úsilí k realizaci mechanismů usnadňující přenos informací o konkrétních případech.	Kapitola 3 se týká implementace rozhodnutí Rady o posílení Eurojustu a zejména Systému stálé koordinace, Národního koordinačního centra Eurojustu a článku 13.

Seminář Eurojustu v Krakově, Polsko

*Den boje proti obchodování s lidmi ve Varšavě, Polsko:
pan Williams podepisuje společné prohlášení agentur pro
oblast spravedlnosti a vnitřních věcí*

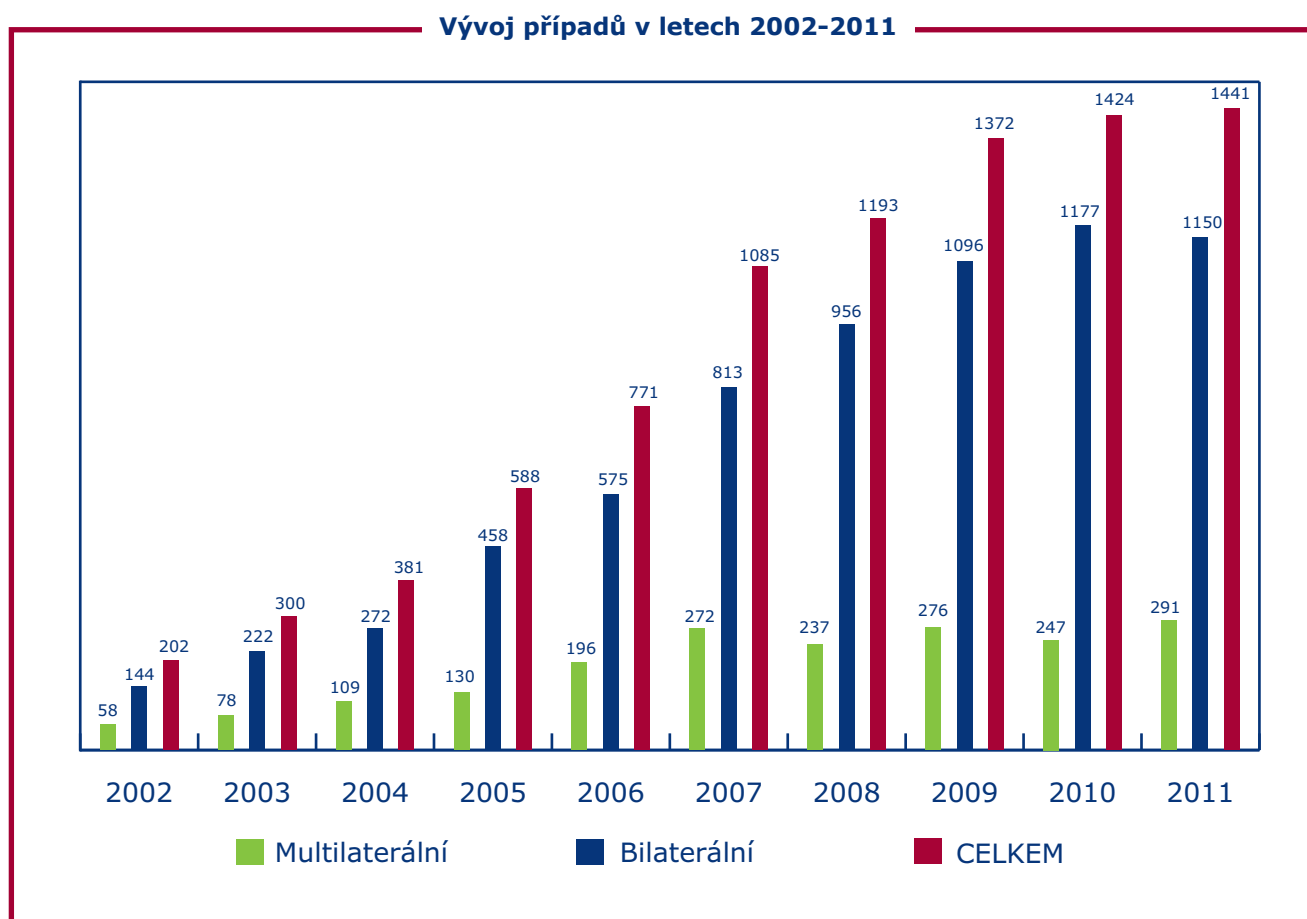

*Konzultační schůzka mezi Eurojustem a Chorvatskou
republikou v Brijuni, Chorvatsko*

PŘÍLOHY

Graf 1

V roce 2011 Eurojust zaregistroval celkem 1441 případů, čímž se potvrdil vzestupný trend počtu žádostí členských států o pomoc od roku 2002. Přibližně 20% případů se týkalo tří a více zemí.

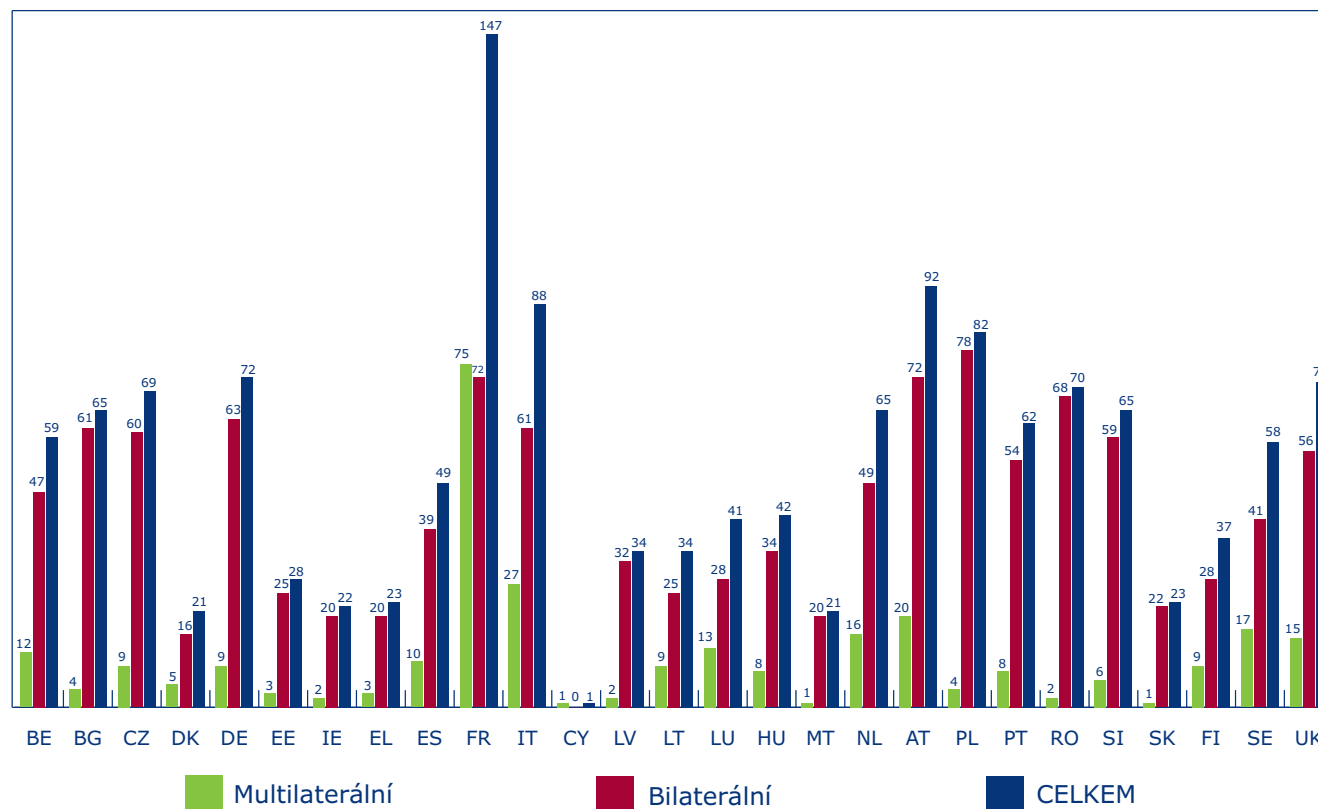

Graf 2

Graf znázorňuje počet bilaterálních a multilaterálních případů zaregistrovaných v roce 2011 podle národních zastoupení.

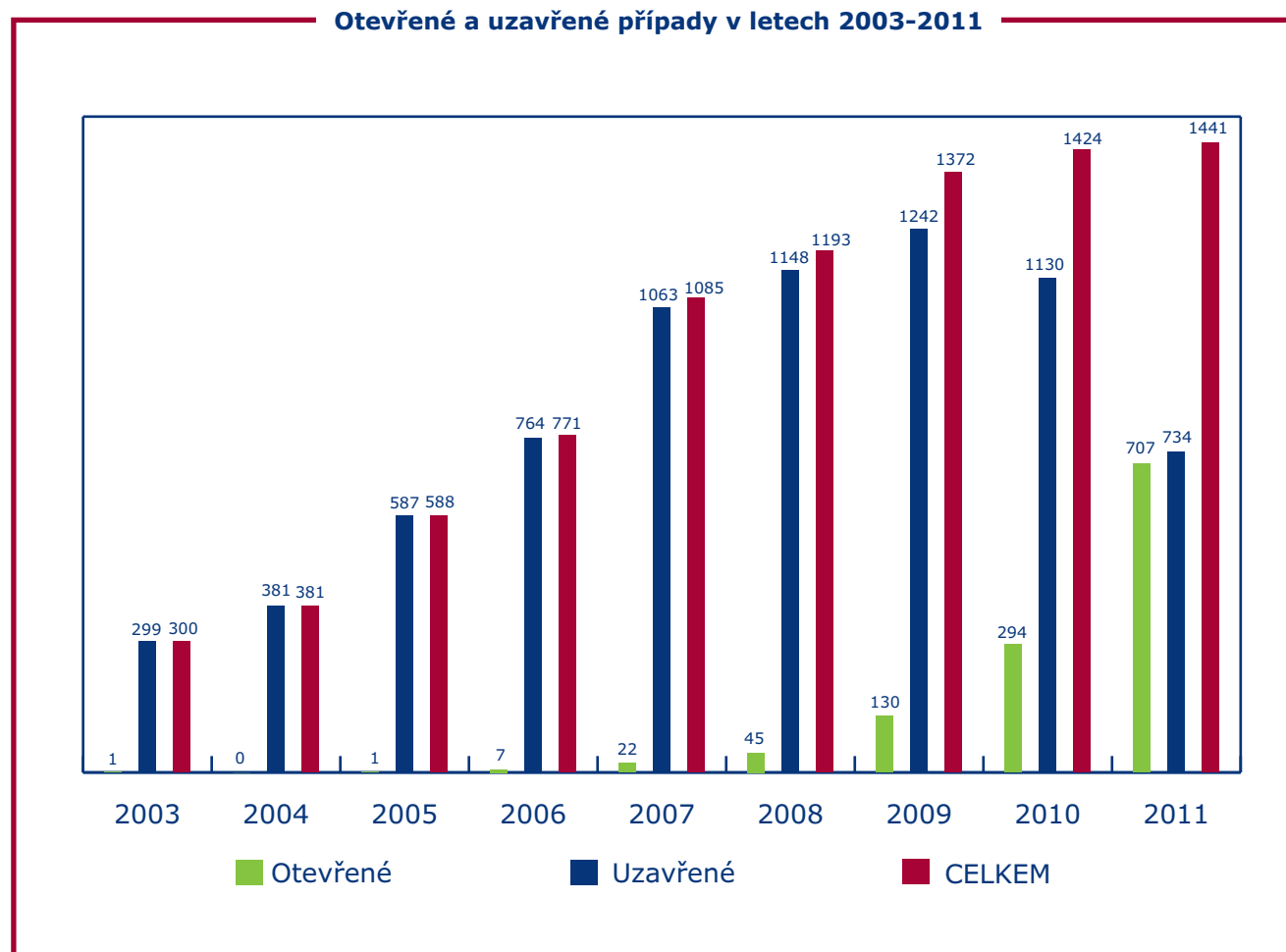
Bilaterální případ neznamená, že by se týkal méně závažného trestného činu, nebo že mu přísluší pouze omezené zapojení Eurojustu. Případ, který je bilaterální na úrovni Eurojustu, může však být multilaterální v rámci členského státu.

Bilaterální/multilaterální případy

Graf 3

Počet případů národních zastoupení je ovlivněn nejen počtem případů zaregistrovaných v daném roce, ale také nadále otevřenými případy z předchozích let. Eurojust evidoval celkem 500 dosud neuzavřených případů z předchozích let (2003 - 2010), jež stále vyžadují pozornost a asistenci.

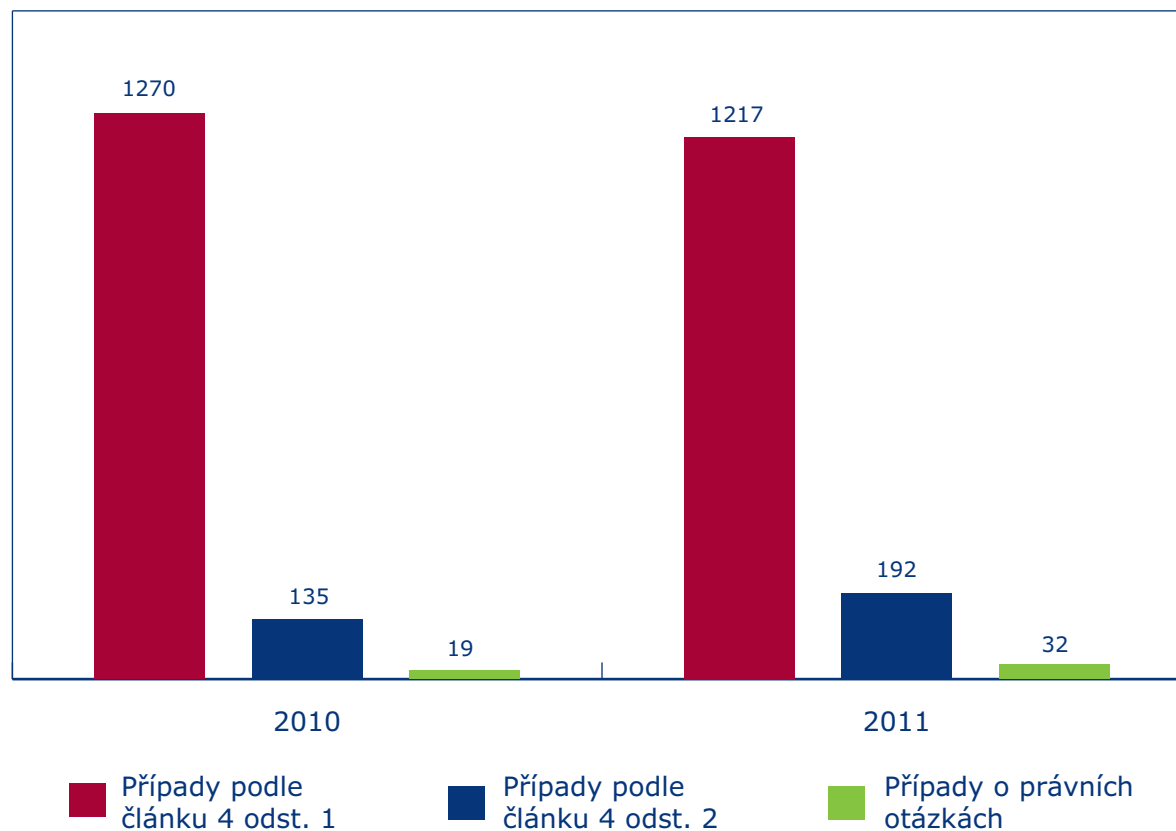
Graf 4

V souladu s článkem 4 odst. 1 Rozhodnutí o Eurojustu se obecné kompetence Eurojustu týkají těch trestných činů a deliktů, ve kterých je Europol vždy kompetentní konat a dalších deliktů spáchaných spolu s těmito trestnými činy a delikty.

Na žádost příslušného orgánu členského státu ve smyslu článku 4 odst. 2 Rozhodnutí o Eurojustu může Eurojust napomáhat i při vyšetřování a stíhání jiných typů trestné činnosti, je-li to v souladu s jeho cíli.

Eurojust může být rovněž členským státem požádán o poskytnutí asistence ve věcech či otázkách obecnějšího charakteru, které nemusí přímo souviset s konkrétním případem, a které se týkají např. národní hmotněprávní a procesní právní úpravy (případy řešení právních otázek).

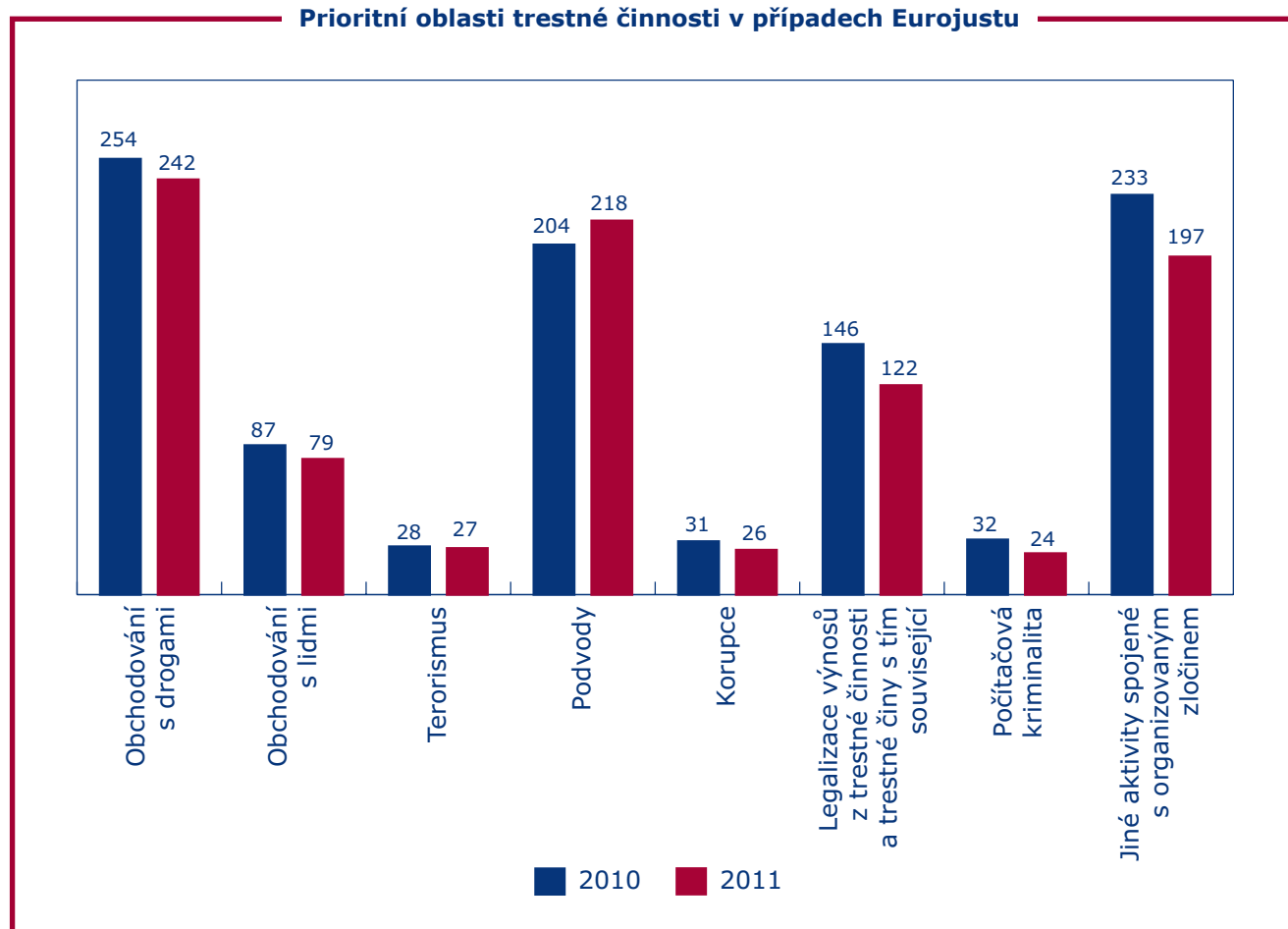
Klasifikace případů

Graf 5

Prioritními oblastmi trestné činnosti stanovenými Eurojustem v letech 2010-2011 jsou obchod s drogami, obchod s lidmi, terorismus, podvody, korupce, legalizace výnosů z trestné činnosti, počítačová kriminalita a jiné aktivity spojené s působením organizovaných zločineckých skupin v ekonomice.

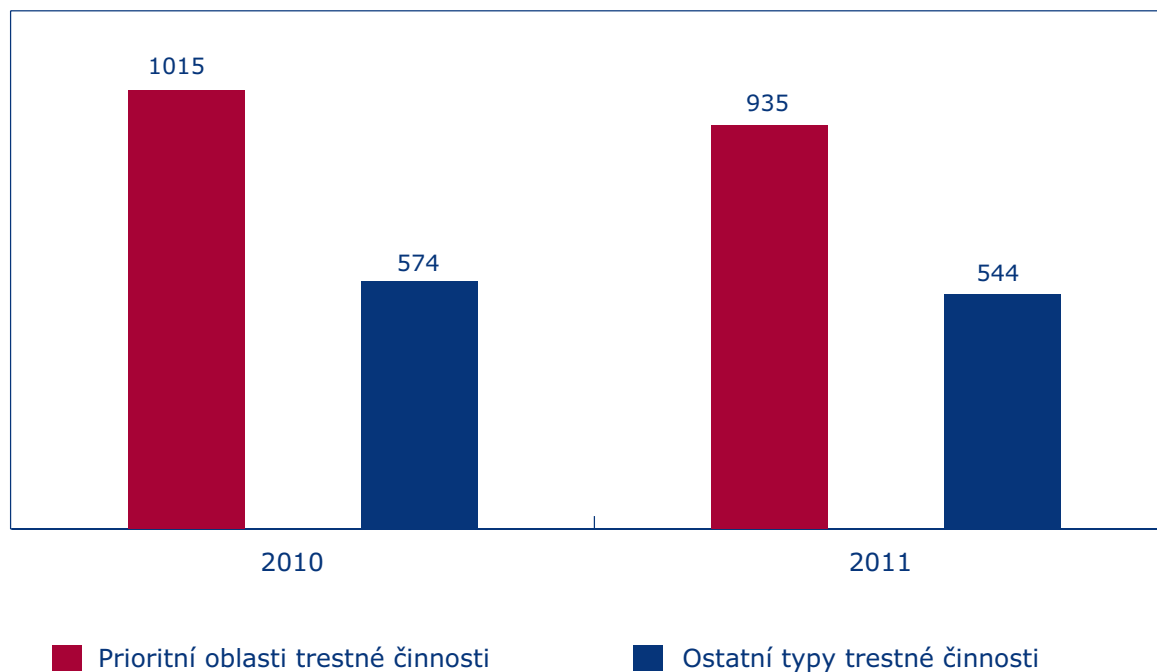
Graf zobrazuje zastoupení jednotlivých forem trestné činnosti v případech zaregistrovaných v Eurojustu v letech 2010 a 2011. Jeden případ může zahrnovat více forem trestné činnosti. Více informací naleznete v příslušných kapitolách částí 1.

Graf 6

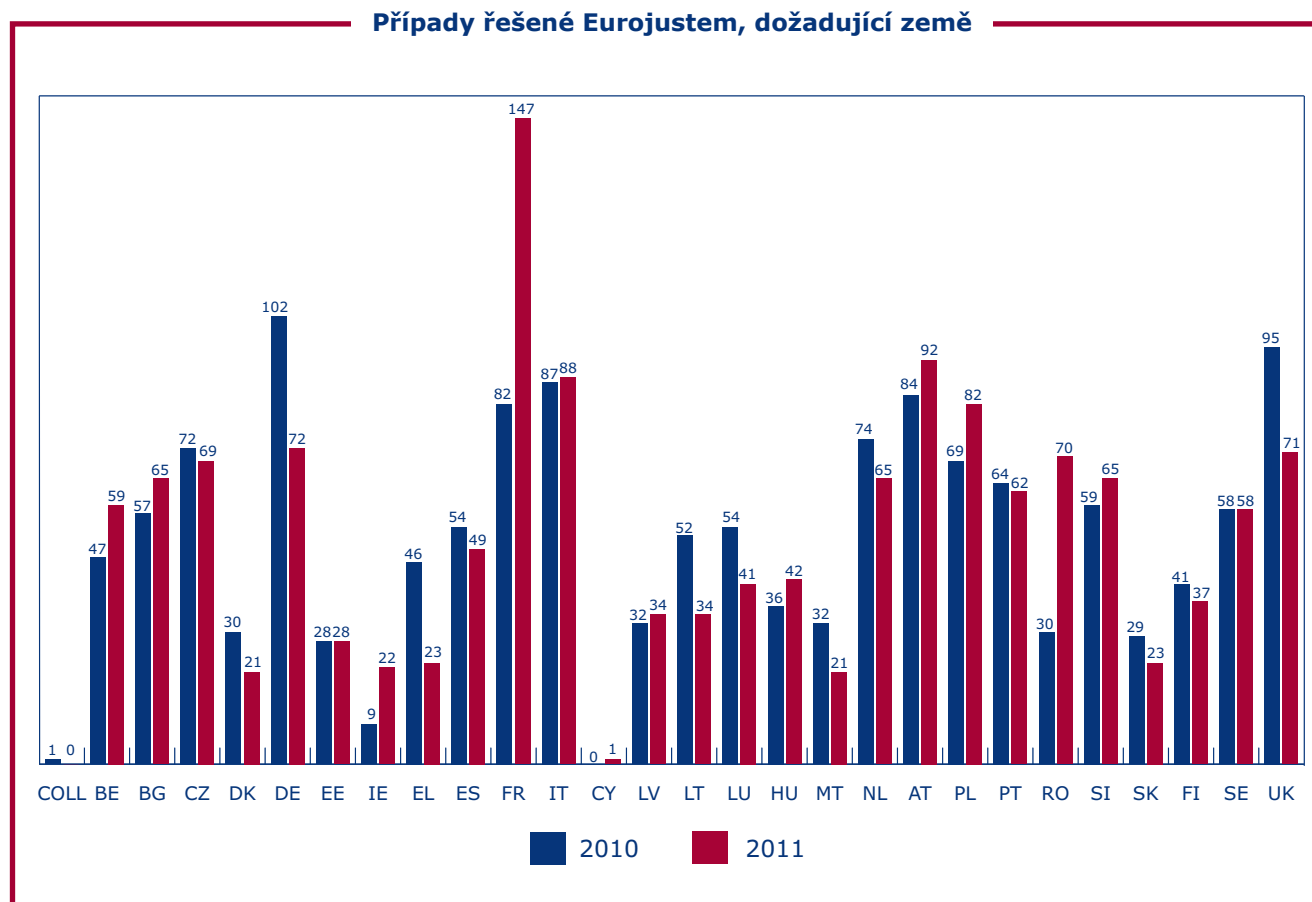
Prioritními oblastmi trestné činnosti stanovenými Eurojustem v letech 2010 - 2011 jsou obchod s drogami, obchod s lidmi, terorismus, podvody, korupce, legalizace výnosů z trestné činnosti, počítačová kriminalita a jiné aktivity spojené s působením organizovaných zločineckých skupin v ekonomice.

Graf zobrazuje zastoupení prioritních a ostatních typů trestné činnosti v případech registrovaných v Eurojustu v letech 2010 a 2011. Jeden případ může zahrnovat více forem trestné činnosti.

Prioritní oblasti trestné činnosti a ostatní typy trestné činnosti v případech Eurojustu

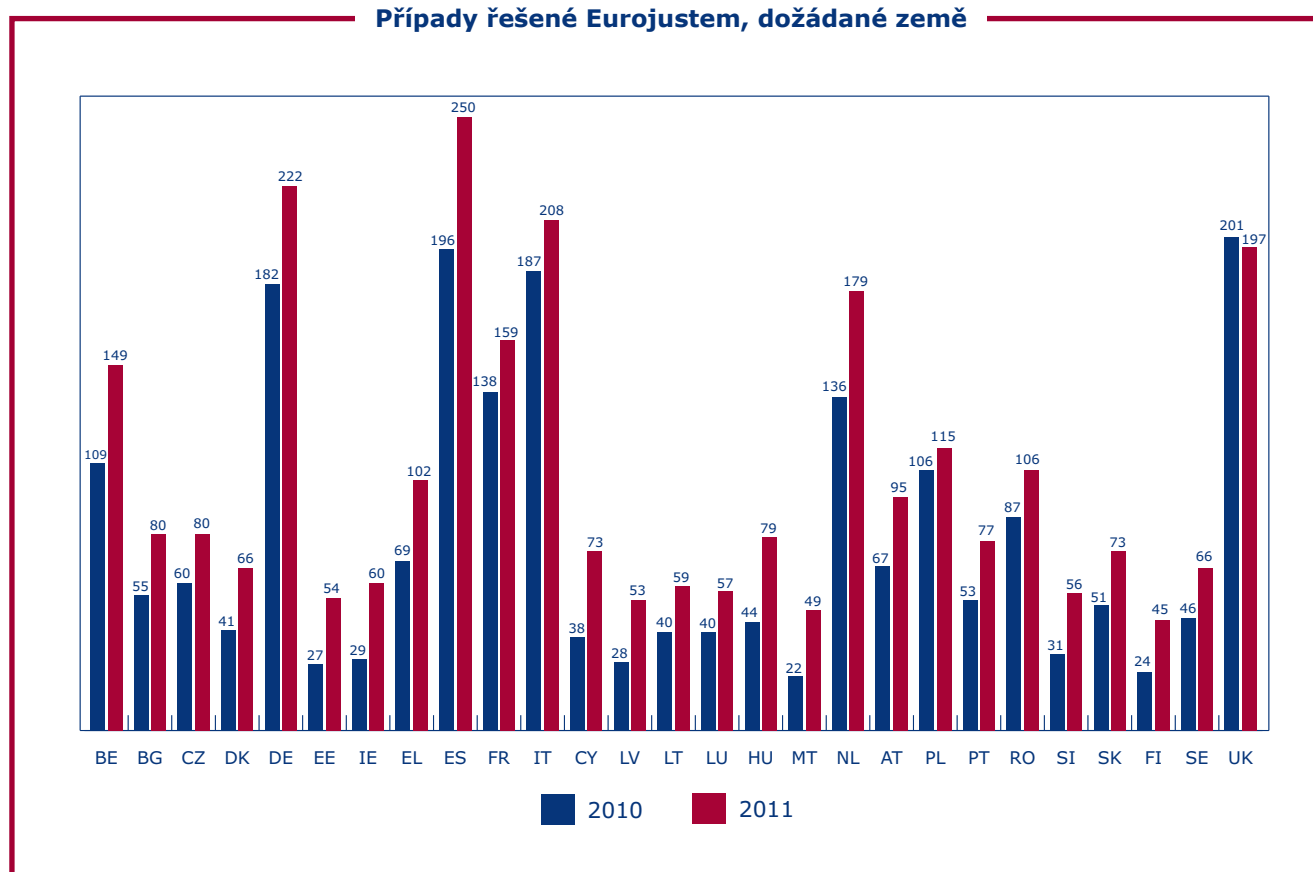
Graf 7

Graf zobrazuje počet případů řešených Eurojustem v letech 2010 a 2011 podle dožadujících členských států.

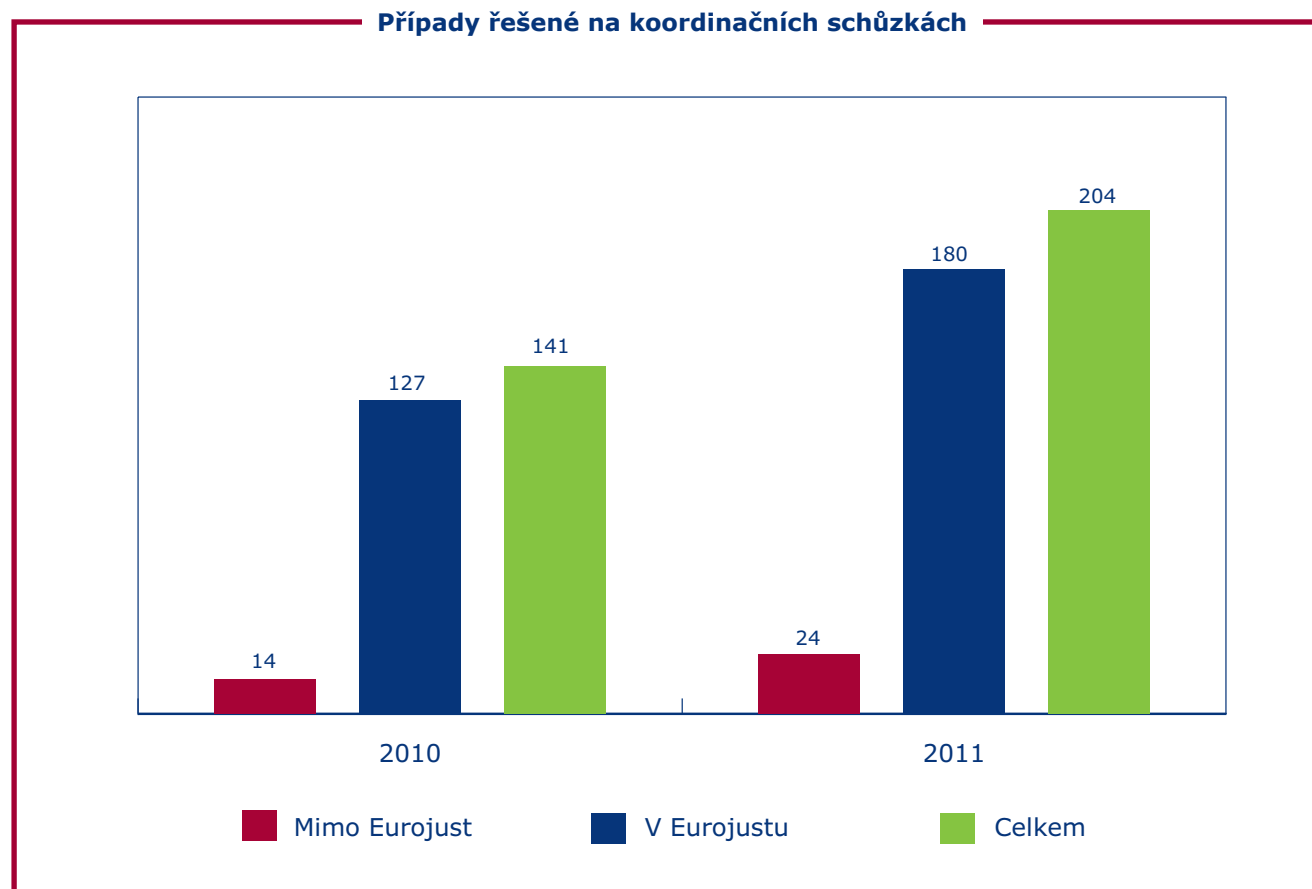
Graf 8

Graf zobrazuje počet případů řešených Eurojustem v letech 2010 a 2011 podle dožádaných členských států.

Graf 9

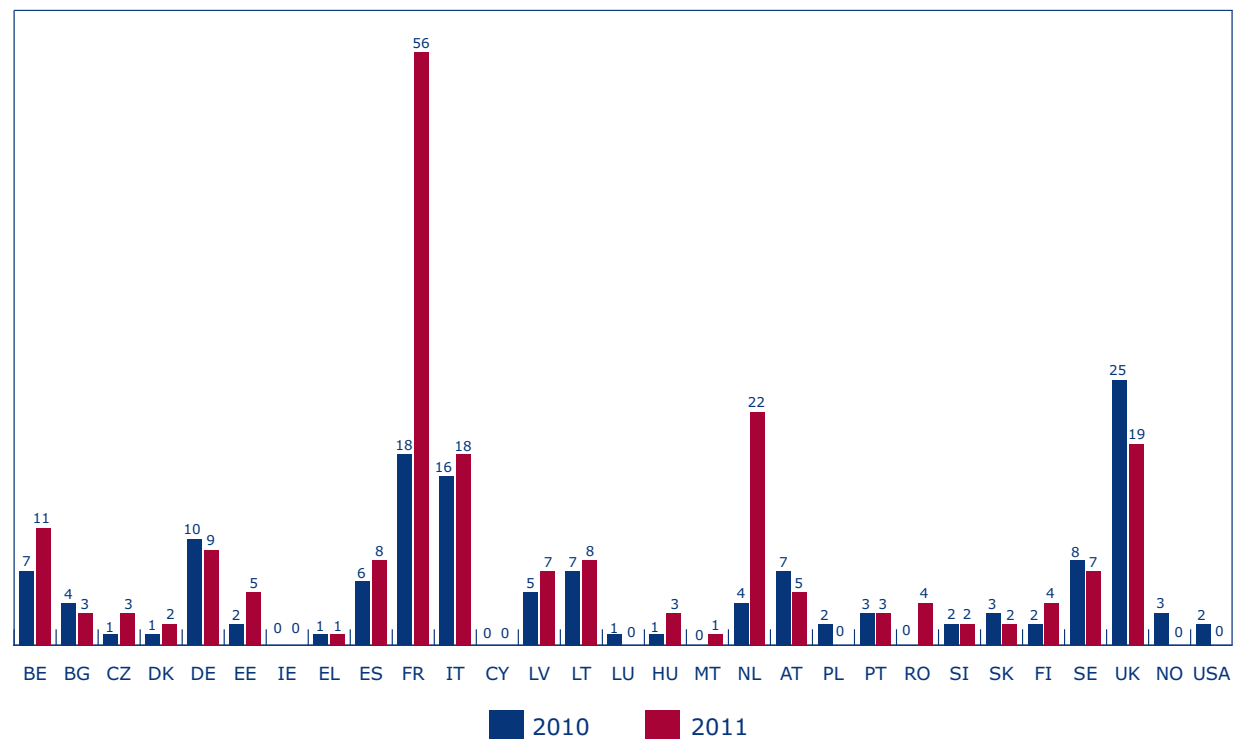
Graf zobrazuje počet případů, které si vyžádaly uspořádání koordinační schůzky v Eurojustu. Koordinální schůzky se většinou konají v sídle Eurojustu v Haagu, v určitých případech se však mohou konat i mimo Eurojust v členské či třetí zemi.

Graf 10

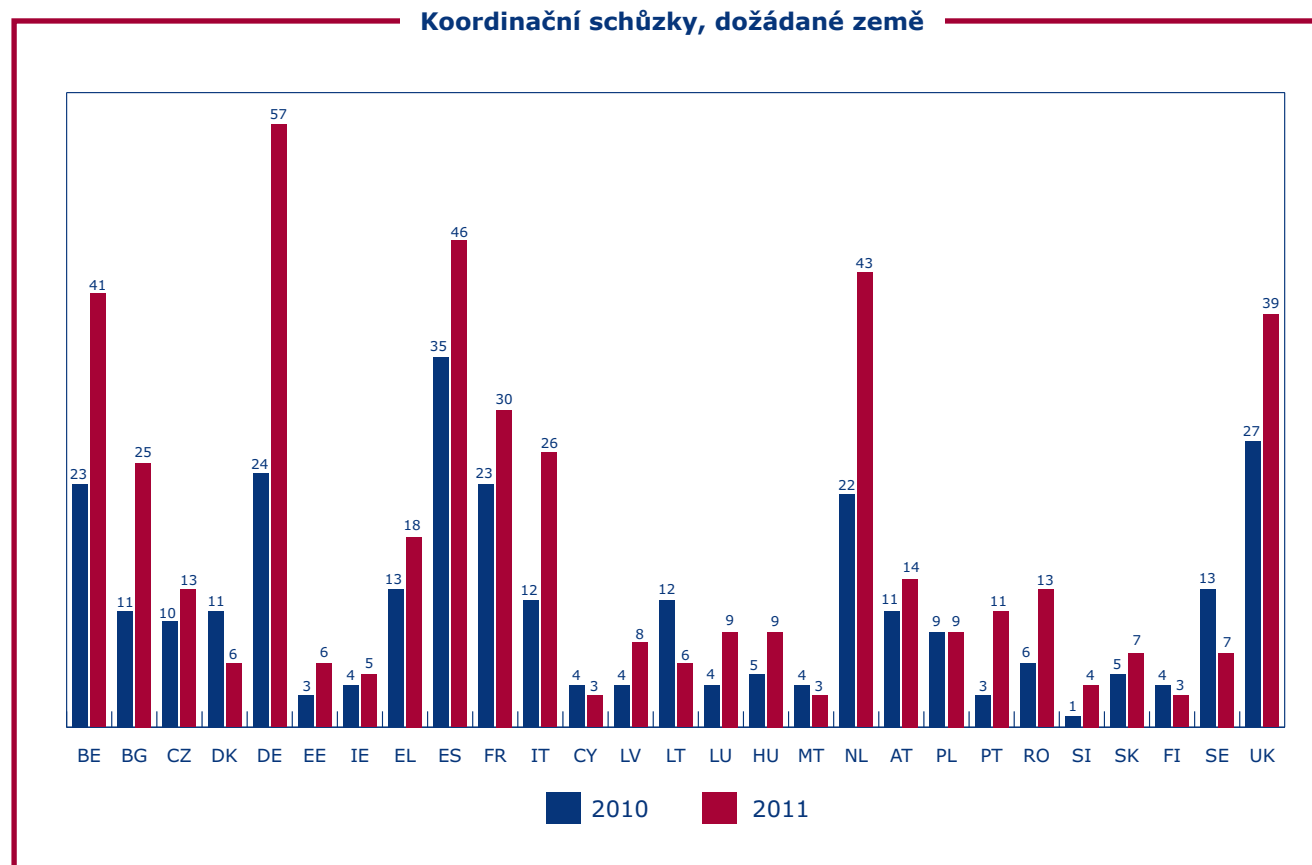
Graf zobrazuje počet případů, při nichž bylo zapotřebí uspořádat koordinační schůzky na základě žádosti o asistenci z jednotlivých členských států či třetích zemí.

Koordinační schůzky, dožadující země

Graf 11

Graf zobrazuje počet koordinačních schůzek v Eurojustu, kterých se účastnily orgány členských států, poté co byly požádány o pomoc při řešení případů vyžadujících koordinaci Eurojustu.

Budova Eurojustu Haagse Veste 1

Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být bez svolení Eurojustu použita ani reprodukována žádnými grafickými, elektronickými ani mechanickými prostředky, včetně formou foto kopie, nahrávky nebo systému ukládání a obnovování informací.

Fotografie:

Joannes Thuy, Leen De Zutter a Jacalyn Birk, Eurojust
Michel Mees, Haag
Zollkriminalamt, Kolín, Německo

© 2012 Eurojust